

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném v Plzni dne 10.2.2011 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Milana Štejra a přísedících Martiny Votlučkové a Vladimíra Křenka, **t a k t o** :

Obžalovaný

P ■ W ■■■■■,

nar. ■■■■■ v ■■■■■, trvale bytem ■■■■■, ■■■■■, hlášen k pobytu na adrese ■■■■■, ■■■■■, okr. ■■■■■, t.č. ve vazbě ve Věznici ■■■■■,

je v i n e n,

že

- 1) v přesně nezjištěný den v měsíci říjnu 2009, přestože nebyl držitelem zbrojního průkazu nebo zbrojní licence, si od neznámé osoby v Karlových Varech zakoupil krátkou kulovou zbraň – samonabíjecí pistolí zn. Walther P.38, ráže 9 mm Luger, výr. č. ■■■■■, a tuto zbraň měl u sebe v bydlišti v ■■■■■, ■■■■■, okr. ■■■■■, a na dalších místech České republiky, kde se pohyboval, až do svého zadržení dne 30.3.2010 do 10,45 hodin,
- 2) poté, co byl dne 8.9.2009 vyhledán poškozeným D ■■■■■ K ■■■■■, nar. ■■■■■, a

následně tohoto dne došlo k fyzickému konfliktu mezi obžalovaným a poškozeným, poté, co byl dne 9.9.2009 obžalovaný fyzicky napaden více osobami, včetně poškozeného D [REDACTED] K [REDACTED], v posilovně 6. Základní školy v [REDACTED], [REDACTED] ulici, kam se obžalovaný dostavil po předchozí dohodě s poškozeným D [REDACTED] K [REDACTED], přičemž v důsledku tohoto napadení utrpěl obžalovaný mnohočetné krevní výrony v oblasti hlavy, hrudníku, břicha a dolních končetin, tržné rány na hlavě, povrchní poranění stěny břišní, otřes mozku, v důsledku čehož byl hospitalizován v době od 9.9.2009 do 12.9.2009, po dobu dvou týdnů nemohl vykonávat zaměstnání a po dobu čtyř týdnů trpěl bolestmi, dne 30.3.2010 v době kolem 10,42 hodin v [REDACTED], na vozovce v ulici [REDACTED] před vchodem do domu č.p. [REDACTED], kde obžalovaný vykonával své zaměstnání, bezprostředně po ukončení další slovní a fyzické rozepře s poškozeným D [REDACTED] K [REDACTED], kterou vyvolal poškozený, a při které poškozený D [REDACTED] K [REDACTED] obžalovanému vyrazil dva zuby, vzal obžalovaný z kabiny nákladního motorového vozidla značky MAN LE 18.280, společnosti [REDACTED] s.r.o., RZ [REDACTED], nelegálně drženou pistolí zn. Walther P.38, ráže 9 mm Luger, výr. č. [REDACTED], kterou předtím nabitou do kabiny vozidla uložil, a ve chvíli, kdy poškozený D [REDACTED] K [REDACTED] po konfliktu odcházel ke svému osobnímu motorovému vozidlu značky Chrysler PT Cruiser, RZ [REDACTED] [REDACTED], proti němu z této zbraně postupně sedmkrát vystřelil s úmyslem poškozeného usmrtit, několika výstřely ho zasáhl v době, kdy poškozený stál, a několika výstřely v době, kdy poškozený v důsledku zasažení střelbou upadl na zem, poté do poškozeného ještě kopl, a tímto jednáním poškozenému způsobil čtyři průstřely a tři zástřely, a to na zádech, levé hýždě, pod vrcholem levého ramene, vpravo na hrudníku, na přední ploše levého stehna, v pravé bederní krajině a v zevní části pravého hýždě, a poškozený D [REDACTED] K [REDACTED] v důsledku vykrvácení do pohrudničních dutin při průstřelech hrudníku s poraněním srdce, plic a velkých cév na místě zemřel,

t e d y

- ad 1) bez povolení sobě opatřil a přechovával střelnou zbraň,
- ad 2) jiného úmyslně usmrtil v silném rozrušení ze strachu a v důsledku předchozího zavrhnutíhodného jednání poškozeného,

č í m ž   s p á c h a l

- ad 1) přečin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1 trestního zákoníku,
- ad 2) zvlášť závažný zločin zabití podle § 141 odst. 1 trestního zákoníku a

o d s u z u j e   s e

podle § 141 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **9 (devíti) let**.

Podle § 56 odst. 3 trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznic **s ostrahou.**

Podle § 70 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci - samonabíjecí pistole zn. Walther P.38, ráže 9 mm Luger, výr. č. [REDAKCE] a jednoho kusu náboje ráže 9mm S&B.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný P. [REDAKCE] W. [REDAKCE] povinen zaplatit na náhradu škody poškozené Z. [REDAKCE] K. [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], [REDAKCE], částku 310.057,- Kč s úrokem z prodlení z dlužné částky od uplynutí 15. dne po právní moci rozsudku do úplného zaplacení, ve výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro poslední den kalendářního pololetí, které předchází kalendářnímu pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o sedm procentních bodů, do zaplacení.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný P. [REDAKCE] W. [REDAKCE] povinen zaplatit na náhradu škody poškozenému M. [REDAKCE] K. [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], [REDAKCE], částku 240.000,- Kč s úrokem z prodlení z dlužné částky od uplynutí 15. dne po právní moci rozsudku do úplného zaplacení, ve výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro poslední den kalendářního pololetí, které předchází kalendářnímu pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o sedm procentních bodů, do zaplacení.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená K. [REDAKCE] V. [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], [REDAKCE], s uplatněným nárokem na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Z důkazů provedených v hlavním líčení bylo zjištěno, že obžalovaný poškozeného D. [REDAKCE] K. [REDAKCE] poznal dne 8.9.2009 v odpoledních hodinách před svým bydlištěm. Poškozený na tomto místě obžalovaného vyhledal a poté, co se přesvědčil, že se jedná o obžalovaného, jej fyzicky napadl. Na dotazy obžalovaného, o co jde, mu vysvětlil, že svědek K. [REDAKCE] Š. [REDAKCE] ml. mu řekl, že obžalovaný si ho „bere do huby“. Nabídl obžalovanému, že pojedou ke svědkovi K. [REDAKCE] Š. [REDAKCE] ml., kde si to vyřikají. Obžalovaný proto nasedl k poškozenému do auta, ten ho ale odvezl do [REDAKCE] ke garážím a tam začal znovu obžalovaného napadat, čemuž se obžalovaný bránil. Nakonec poškozený nastříkal obžalovanému do obličeje pepřový sprej. Obžalovaný šel pěšky ke svému bydlišti. Před domem již čekal svědek M. [REDAKCE] B. [REDAKCE], kterému obžalovaný vše vyličil. Pak obžalovaný odešel na Policii ČR v [REDAKCE], ale přítomné policistce nakonec řekl, že se mu nic nestalo a není nijak zmlácen.

Druhý den odpoledne zatelefonoval poškozený obžalovanému a navrhl, že se sejdou večer v tělocvičně 6. Základní školy v [REDAKCE]. Obžalovaný telefonicky informoval svědka M. [REDAKCE] B. [REDAKCE], který ho varoval, aby do tělocvičny nechodil. Obžalovaný se přesto rozhodl, že tam půjde. K tělocvičně pak obžalovaný jel společně se svědkem M. [REDAKCE] B. [REDAKCE], před tělocvičnou byli svědkové K. [REDAKCE] Š. [REDAKCE] ml. a J. [REDAKCE] Ch. [REDAKCE], poškozený stál mezi dveřmi a mávl na obžalovaného, aby šel dovnitř. Když obžalovaný vešel do objektu, poškozený zavřel a zamknul dveře i mříž, na ruku měl kožené rukavice. Poté poškozený přistoupil ke dveřím

do jiného prostoru, které otevřel, a řekl „Tady ho máte chlapi“. K obžalovanému přiskočilo 4 až 5 lidí, jeden z nich byl maskován pletenou kuklou černé barvy. Obžalovaný v té době útočníky neznal. Ihned začali obžalovaného mlátit, v ruce měli baseballové pálky a gumové palice. Obžalovaný se bolestí pokálel a pomočil. Poté k němu přistoupil poškozený, polil ho vodou z plastové láhve a vytáhl mu jazyk, neboť obžalovaný chroptěl a dusil se. Obžalovaný ležel na zemi, poškozený všem řekl, aby se schovali, a šel otevřít vstupní dveře, kterými dovnitř vstoupili svědkové M. B. a J. Ch. Poškozený řekl svědkovi M. B., aby si obžalovaného odtáhli. Obžalovaný z posledních sil zakřičel, že v tělocvičně nejsou sami, poškozený k němu přišel, odněkud vytáhl nezjištěnou pistoli (dle zjištěných následků se nejednalo o střelnou zbraň) a dvakrát až třikrát vystřelil směrem k obžalovanému, kterého zasáhl do pravého boku. Poté poškozený zavolal, ať obžalovaného dorazí. Obžalovaný byl znovu napaden více útočníky. Snažil se bránit a utéct z tělocvičny, svědek M. B. si stoupl mezi obžalovaného a útočníky a pomáhal mu. Poté svědek M. B. vtáhl obžalovaného do auta a odvezl ho k sobě domů, kde ho vysvlékl a vykoupal. Vzhledem k tomu, že obžalovaný byl ve špatném zdravotním stavu, byl odvezen do nemocnice. V nemocnici jako důvod svých zranění uvedl, že na něho spadla skříň. V důsledku popsaného napadení utrpěl obžalovaný mnohočetné krevní výrony v oblasti hlavy, hrudníku, břicha a dolních končetin, tržné rány na hlavě, povrchní poranění stěny břišní, otřes mozku, v důsledku čehož byl hospitalizován v době od 9.9.2009 do 12.9.2009, po dobu dvou týdnů nemohl vykonávat zaměstnání a po dobu čtyř týdnů trpěl bolestmi. Na policii své napadení nahlásit nebyl. Od té doby obžalovaný poškozeného neviděl, jen mu občas z různých telefonních čísel přicházely výhrůžné SMS, že může dopadnout hůře.

V přesně nezjištěný den v měsíci říjnu 2009, přestože nebyl držitelem zbrojního průkazu nebo zbrojní licence, si obžalovaný od neznámé osoby v Karlových Varech zakoupil krátkou kulovou zbraň – samonabíjecí pistoli zn. Walther P.38, ráže 9 mm Luger, výr. č. . Tuto zbraň měl u sebe v bydlšti v , okr. , a nosil jí nabitou i na dalších místech České republiky, kde se pohyboval, až do svého zadržení dne 30.3.2010 do 10,45 hodin, kdy zbraň vydal policii.

Dne 30.3.2010 obžalovaný ráno nastoupil do zaměstnání, během výkonu práce se služebním nákladním vozidlem zaparkoval v , ve ulici, před vchodem do domu č.p. . Krátce poté na místo přijel svým vozidlem poškozený a zastavil vozidlo 5 metrů před nákladním autem, které zaparkoval obžalovaný. Poškozený z auta vystoupil a ranami pěsti napadl obžalovaného, ten reagoval tím, že rovněž vedl úder proti poškozenému. V průběhu incidentu poškozený, který měl převahu, obžalovanému vyrazil dva zuby, respektive zubní náhrady. Obžalovaný rychlým krokem odešel do kabiny nákladního auta, kde měl uloženou nabitou pistoli zn. Walther P.38, ráže 9 mm Luger, výr. č. . Zbraň z kabiny vzal a v době, kdy poškozený D. K. po konfliktu odcházel ke svému osobnímu motorovému vozidlu značky Chrysler PT Cruiser, RZ , proti němu z této zbraně obžalovaný postupně sedmkrát vystřelil. Několika výstřely ho zasáhl v době, kdy poškozený stál, a několika výstřely v době, kdy poškozený v důsledku zasažení střelbou upadl na zem, přičemž střelba byla vedena z nevelké vzdálenosti, některé výstřely byly vypáleny tak, že hlaveň zbraně byla ve vzdálenosti menší, než 75 cm od těla poškozeného, jeden z bezprostřední blízkosti. Poté obžalovaný do poškozeného ještě kopl. Tímto jednáním poškozenému způsobil čtyři průstřely a tři zástřely, a to na zádech, levé hýždě, pod vrcholem levého ramene, vpravo na hrudníku, na přední ploše levého stehna, v pravé bederní krajině a v zevní části pravého hýždě. Poškozený D. K. v důsledku vykrvácení do pohrudničních dutin při průstřelech hrudníku s poraněním srdce, plic a velkých cév na místě

zemřel. Obžalovaný se pak mobilním telefonem pokusil přivolat lékařskou pomoc, po příjezdu policie se policistům vzdal a vydal jim zbraň, kterou předtím vrátil do kabiny nákladního auta.

Popsaný skutkový děj byl prokázán důkazy provedenými v hlavním líčení. Soud přitom vzal v úvahu, že poškozený již nemohl uvést svoji verzi událostí, ale i zásadu hodnocení důkazů ve skutkových pochybnostech ve prospěch obžalovaného. Výpověď obžalovaného soud porovnal s obsahem dalších provedených důkazů, jak bude vysvětleno níže.

Obžalovaný byl v přípravném řízení poprvé vyslechnut dne 31.3.2010. K věci uvedl, že poškozeného D█████ K█████ poznal dne 8.9.2009 kolem 17,00 či 17,30 hodin. Když vyšel z vchodových dveří domu, kde bydlel, stál tam muž, o kterém se druhý den dozvěděl, že jde o poškozeného. Tento muž se zeptal obžalovaného, zda se jmenuje W█████, a když obžalovaný přisvědčil, poškozený k němu přistoupil, na ruku měl kožené prstové rukavice, a postupně oběma rukama sevřenými v pěst nečekaně udeřil obžalovaného do obličeje. Obžalovaný upadl na zem a ptal se, co to má znamenat. Poté obžalovaný i s poškozeným, který ho neustále bil rukama, poodešel k blízkému obchodu. Obžalovaný se přitom snažil úder vykrývat rukama. Událost z okna viděla přítelkyně obžalovaného, svědkyně Z█████ Z█████. Křičela z okna, zda má zavolat policii, ale obžalovaný jí řekl, ať to nechá být, že si to s poškozeným vyřikají. Poškozený přestal obžalovaného bít, obžalovaný se ho znovu ptal, o co jde, a poškozený mu řekl, že svědek K█████ Š█████ ml. mu řekl, že obžalovaný si ho „bere do huby“. Poškozený nabídl, že pojedou jeho autem ke svědkovi K█████ Š█████ ml., kde si to vyřikají. Obžalovaný proto nasedl k poškozenému do auta, ten ho ale odvezl do ██████ ke garážím a tam obžalovaného vyzval, aby vystoupil. Z vozidla vystoupil také a začal znovu obžalovaného mlátit, čemuž se obžalovaný bránil. Nakonec poškozený nastříkal obžalovanému do obličeje pepřový sprej. Obžalovaný pak kousek odběhl, poškozenému nadával a mobilním telefonem zavolaal svému kamarádovi, svědkovi M█████ B█████. Poškozený mu říkal, aby nikam nevolal, že ho odveze před dům, ale obžalovaný řekl, že už s ním nikam nepojede. Pak šel pěšky ke svému bydlišti, svědkyně Z█████ Z█████ se dívala z okna a vyčítala obžalovanému, proč s poškozeným někam odjel. Před domem již čekal svědek M█████ B█████, kterému obžalovaný vše vyličil. Pak obžalovaný odešel na Policii ČR v ██████, ale přítomné policistce nakonec řekl, že se mu nic nestalo a není nijak zmlácen. Policistka se ujistovala, zda na obžalovaného nebyl činěn nějaký nátlak, obžalovaný to popřel. V noci pak poškozený telefonoval obžalovanému, aby šel ven na tzv. fěrovku, obžalovaný mu řekl, ať mu dá pokoj, že druhý den musí do práce. Číslo telefonu, ze kterého poškozený volal, obžalovaný neví. Potom telefonoval ještě asi dvakrát, ale obžalovaný na to nereagoval. Druhý den v zaměstnání obžalovanému řekl svědek K█████ Š█████ ml., že poškozený si ho stejně najde a kamkoliv si pro něj dojde. Neřekl obžalovanému, co s ním chce poškozený řešit. Odpoledne téhož dne znovu telefonoval poškozený obžalovanému a navrhl, že se sejdou večer v 18,30 hodin v tělocvičně 6. Základní školy v ██████. Nejprve navrhl čas setkání v 18,00 hodin, ale pak řekl, že tam jsou ještě lidé a musí tělocvičnu vyklidit. Obžalovaný znovu telefonicky informoval svědka M█████ B█████, který ho varoval, aby do tělocvičny nechodil. Obžalovaný přesto řekl, že tam půjde, protože chce mít jasno. Svědek M█████ B█████ obžalovanému slíbil, že půjde s ním a dohlédne na fěrovost. Spojil se ještě se svědkem J█████ Ch█████ a domluvili se na přesný čas setkání. K tělocvičně pak obžalovaný jel společně se svědkem M█████ B█████, před tělocvičnou byli svědkové K█████ Š█████ ml. a J█████ Ch█████, poškozený stál mezi dveřmi a mávl na obžalovaného, aby šel dovnitř. Před tělocvičnou stálo auto, o kterém se obžalovaný později dozvěděl, že patří svědkovi V█████

Z██████. Když obžalovaný vešel do objektu, poškozený zavřel a zamknul dveře i mříž a zkontroloval všechna okna, zda někdo nekouká dovnitř. Na rukou měl kožené rukavice, ukazoval na sebe prstem a říkal, že on je K██████. Obžalovaný reagoval, že vůbec nechápe, o co jde, a řekl poškozenému, že nemá bojové srdce. Poté poškozený přistoupil k jedněm dveřím, které otevřel a řekl „Tady ho máte chlapi“. K obžalovanému přiskočilo 4 až 5 lidí, jeden z nich byl maskován pletenou kuklou černé barvy. O tom mu později svědek M██████ B██████ řekl, že se jedná o J██████ Š██████. Obžalovaný útočníky neznal. Ihned začali obžalovaného mlátit, v rukou měli baseballové pátky a gumové palice. Obžalovaný se bolestí pokálel a pomočil, stříkala z něho krev. Poté k němu přistoupil poškozený, polil ho vodou z plastové lahve a vytáhl mu jazyk, neboť obžalovaný chroptěl a dusil se. Uslyšel, jak poškozený říká svědkovi V██████ Z██████, že tou palicí nemusel dávat takovou ránu. Obžalovaný ležel na zemi, poškozený všem řekl, aby se schovali a šel otevřít vstupní dveře, kterými dovnitř vstoupili svědkové M██████ B██████ a J██████ Ch██████. Poškozený řekl svědkovi M██████ B██████, aby si obžalovaného odtáhli. Obžalovaný z posledních sil zakřičel, že v tělocvičně nejsou sami, poškozený k němu přišel, odněkud vytáhl pistoli a dvakrát až třikrát vystřelil směrem k obžalovanému, kterého zasáhl do pravého boku. Obžalovaný cítil bolest a na místě pak měl červené skvrny, které krvácely. Operován ale nebyl. Poté poškozený zavolal, ať obžalovaného dorazí. Obžalovaný se snažil bránit pomocí dřevěné lavičky, svědek M██████ B██████ si stoupl mezi obžalovaného a útočníky a svědek J██████ Ch██████ zakřičel na poškozeného, že už to stačí. Ten měl úplně rudé nepřičetné oči a udeřil obžalovaného přes záda sukovicí. Obžalovaný pak zahodil lavičku a utíkal ven, útok proti jeho osobě stále pokračoval. Svědku M██████ B██████ se ani nedotkli. Když už obžalovaný otevíral dveře od auta, přiběhl k němu svědek V██████ Z██████ s gumovou palicí v ruce a ptal se, proč na něj obžalovaný tak čumí. Ten mu odpověděl, že svědkův ksicht si bude pamatovat celý život a svědek se ho zeptal, zda mu má tou palicí rozrazit hlavu. Poté svědek M██████ B██████ vtáhl obžalovaného do auta a odvezl ho k sobě domů, kde ho vysvlékl a vykoupal. Svědek půjčil obžalovanému oblečení a posadil ho do obývacího, jel něco zařadit. Obžalovaný ale kolaboval, proto jeho manželka svědkovi M██████ B██████ zatelefonovala, aby se ihned vrátil. Spolu s ním přijeli i svědek K██████ Š██████ st. a svědkyně Z██████ Z██████. Obžalovaného odvezli do nemocnice, kde zůstal jeden týden. Protože nechtěl přijít o peníze v zaměstnání, nechal se z nemocnice propustit a vzal si týden dovolené na doléčení. V nemocnici jako důvod svých zranění uvedl, že na něho spadla skříň. Poškozený poté obžalovanému telefonoval a řekl mu, že za sebou nikoho nemá a může dopadnout ještě hůř. Od té doby obžalovaný poškozeného neviděl, jen mu občas z různých telefonních čísel přicházely výhrůžné SMS, že může dopadnout hůře.

Obžalovaný dále uvedl, že od tohoto okamžiku se jeho rodinný život zhroutil. Po tomto incidentu obžalovanému telefonoval policista H██████ a domluvili se na setkání. Při této schůzce, která proběhla u obžalovaného doma, se policista ptal, zda je pravda, co se odehrálo v té tělocvičně. Měl o tom již informace. Obžalovaný mu řekl, že nevěří policistům ze ████████, neboť někdo z nich předává informace poškozenému. Policista mu řekl, že by bylo dobré, kdyby událost nahlásil, ale obžalovaný to hlásit nechtěl, protože měl strach. Druhý den mu telefonoval další policista, J██████ J██████, kterého obžalovaný znal z ████████. Nabídl, že za obžalovaným přijede. Když se ho pak obžalovaný ptal, odkud má informace, tento policista mu řekl, že má svůj zdroj a že by s obžalovaným chtěli hovořit policisté z ÚOOZ Praha. Pak se uskutečnily asi tři schůzky, na kterých bylo obžalovanému nastíněno, že by měl s těmito policisty spolupracovat. Na jedné schůzce byl přítomen i svědek M██████ B██████, který se ptal jakou jemu, a obžalovanému policisté zajistí ochranu. Žádnou ochranu nezaručili, svědek M██████ B██████ nakonec vše zavrhl a obžalovaný se také rozhodl, že událost hlásit nebude. Protože měl obžalovaný stále strach, obstaral si na burze v Karlových Varech pistoli zn.

Walter s jedním zásobníkem. Později, když byl obžalovaný v práci, byl se svým autem u 6. Základní školy v [REDAKCE]. Něco dělal na korbě a poškozený k němu přišel se svými kamarády a pokyvoval na obžalovaného hlavou. Pak všichni odešli.

Dne 30.3.2010 obžalovaný dle své výpovědi ráno nastoupil do zaměstnání a zjistil, že má rozvázet materiál k opravě výtluků ve [REDAKCE] ulici v [REDAKCE]. Po příjezdu do [REDAKCE] ulice zastavil s autem v protisměru, auto mělo zapnuté majáky. Šel pustit zařízení na ohřev asfaltu. Když se ohlédl, uviděl vozidlo poškozeného, které zastavilo 6 až 8 metrů před nákladním autem, které zaparkoval obžalovaný. Poškozený seděl v autě a rozhazoval rukama. Obžalovaný udělal krok k němu, chtěl se zeptat, co se děje. Poškozený ihned vystoupil, obžalovaný se ho ptal, co měla znamenat ta frajeřina a poškozený mu začal beze slova dávat rány pěstmi. Viděl to i spolupracovník obžalovaného, svědek F [REDAKCE] G [REDAKCE]. Obžalovaný dostal dvě velké rány, cítil se značně otřesen, tekla mu krev a přišel o dva zuby. Poté ho ještě poškozený kopl do pravého boku. Když stál poškozený přímo proti němu, viděl obžalovaný, jak z ledvinky, kterou měl u pasu, něco tahal. Vypadalo to jako předmět s rukojetí. Více obžalovaný neviděl, měl strach o svůj život a běžel do auta. V autě měl tašku, ve které obvykle nosil pistoli, ale tento den, když jedl, pistoli z tašky vyndal, a umístil jí pod tašku. Ze stupačky se pro pistoli natáhl, slezl a běžel k poškozenému. Ten stál před přední částí svého auta čelem k obžalovanému. Ihned po slezení ze stupačky obžalovaný udělal dva kroky a slepě střílel. Neměl v úmyslu nikoho zabít, chtěl to jen zastavit, aby už byl klid. Nemířil, střílel někam dolů. Neví, kolikrát vystřelil, poškozený upadl a obžalovaný na něho křičel, aby vstával. Pak se tam seběhli lidé, obžalovaný odstoupil a zavolal záchranku. Pak šel za svými spolupracovníky, aby zavolali šéfovi, aby někdo obžalovaného vystřídal. Pistoli hodil do auta na sedadlo řidiče. Když se pak vracel, viděl, jak nějaký kluk sahá do vozidla poškozeného ze strany spolujezdce, jakoby něco hledal pod sedačkou. Po příjezdu policistů se obžalovaný ihned vzdal a řekl, kde je zbraň. Když už seděl v policejním autě, přiběhl tam svědek J [REDAKCE] Ch [REDAKCE] a křičel, že obžalovaného zabije. Na dotazy policejního orgánu obžalovaný dodal, že do poškozeného nekopal. Neví, kam poškozeného zasáhl, neví ani, že by zasáhl vozidlo poškozeného. Žádné nábojnice neshíral. Incident vyvolal poškozený, který nemusel vůbec zastavit a napadat obžalovaného. Obžalovaný předpokládal, že poškozený bude mít zase u sebe zbraň, kterou ho střílel už dříve. Nedokázal vysvětlit, jak se jedna střela mohla dostat do spodní části dveří řidiče vozidla poškozeného. Neví ani, jak se poškozený dostal na místo, kde byl nalezen, nedokázal si v hlavě srovnat, že by střílel ještě do ležícího poškozeného. Dále uvedl, že nikdy nedělal žádná bojová umění, nezajímal se ani o střelbu a střelné zbraně, do posilovny nechodil od incidentu s poškozeným. Jako výpomoc dělal vyhazovače na diskotékách, ale před delší dobou. Nebylo mu vysvětleno, proč jej poškozený napadl, možná to bylo v souvislosti s tím, že v [REDAKCE] měla vzniknout nová diskotéka a obžalovanému bylo nabídnuto, že by tam mohl dělat vyhazovače. Ta diskotéka nakonec otevřena vůbec nebyla. K dotazům obhájce dodal, že své telefonní číslo má asi deset let stále stejné. V minulosti střílel ze zbraně asi třikrát až čtyřikrát v životě.

Poté byl obžalovaný vyslechnut soudkyní Okresního soudu Plzeň-jih při rozhodování o návrhu na jeho vzetí do vazby. Uvedl, že nic neplánoval, kdyby to chtěl naplánovat, určitě by to udělal jinak, třeba si mohl na poškozeného někde počkat. Zbraň měl pouze pro svoji potřebu. Znovu stručně popsal první incident s poškozeným před svým bydlištěm a zdůraznil, že měl strach o svůj život. Stručně popsal i incident v tělocvičně 6. Základní školy včetně jeho následků. K dotazu, proč situaci neřešil prostřednictvím policie, uvedl, že mu řekli, že do budoucna stejně nic neudělají. K dotazům se znovu vyjádřil k průběhu události ze dne 30.3.2010. Událost popsal stručněji, ale nikoliv v rozporu s předchozí výpovědí. Dodal, že střílel ve vzteku, byl rozčilený, nepřičetný. Kdyby ale chtěl poškozeného zabít, šel by si pro

zbraň hned a nečekal by, až ho poškozený napadne a vyrazí mu zuby. Na závěr uvedl, že lituje toho, k čemu došlo, ale nelze to vzít zpět. Raději by vlezl do auta, ale neví, proč poškozený zastavil a obžalovaného napadl.

Poté byl obžalovaný v přípravném řízení vyslechnut ještě dne 15.9.2010. Zopakoval, že pistoli Walter si pořídil na burze v Karlových Varech asi měsíc po incidentu, při kterém byl zmlácen v tělocvičně 6. Základní školy v [REDAKCE]. Zbraň koupil od neznámého člověka, protože se bál o svůj život, když se dozvěděl, co jsou poškozený a jeho kamarádi zač. Zbraň nosil stále u sebe, protože měl strach, pracoval na směny, třeba i v noci. Nikdy nevlastnil zbrojní průkaz. Znovu zopakoval, že poškozeného nechtěl zabít, ale když jej poškozený napadl, vrátilo se mu vše, co mu poškozený předtím udělal.

Téhož dne se konala i rekonstrukce události ze dne 30.3.2010. Během tohoto úkonu, jehož průběh byl zachycen i na videozáznamu a fotografiích, obžalovaný znovu na dotazy popsal průběh této události. Oproti předchozímu líčení události pouze navíc uvedl, že si uvědomil, že stál nad poškozeným, který již ležel. Říkal poškozenému, aby vstával, nedokázal si ale vybavit jak konkrétně poškozený ležel. Znovu ale uvedl, že si vůbec nevzpomíná, že by obcházel vozidlo poškozeného a poté po poškozeném znovu střílel. Důrazně popřel, že by do poškozeného kopal. K dotazům znalce MUDr. Rudolfa Macháčka uvedl, že je pravák. Když po poškozeném střílel, neví, kam ho zasáhl, ani v jaké poloze v té době poškozený byl.

V hlavním líčení konaném dne 27.10.2010 obžalovaný uvedl, že jeho kamarád pracuje v restauraci [REDAKCE] v [REDAKCE], často obžalovaného zval na kávu. Jednou, když obžalovaný seděl na baru, k němu přistoupil svědek J. Ch. [REDAKCE]. Řekl obžalovanému, že ho zachránil od výprasku. Obžalovaný nevěděl, o čem mluví. Věděl ale, že je to banda, seskupení lidí, kteří se motají kolem poškozeného a svědka J. Ch. [REDAKCE]. V zaměstnání s obžalovaným pracoval svědek K. Š. [REDAKCE] ml., ten obžalovanému řekl, že začal dělat pro poškozeného. Obžalovaný mu na to řekl, aby z toho nebyl nějaký průser. Myslel to dobře, protože svědka zná jako malého kluka. Podle jeho názoru to svědek poškozenému sdělil jinak a byly z toho problémy. Obžalovaný také svědkovi řekl, že možná bude dělat práci provozního, že v [REDAKCE] má vzniknout malá diskotéka s restaurací a obžalovanému bylo nabídnuto, jestli by dělal provozního. Dohlížel by na tu diskotéku se svědkem M. B. [REDAKCE]. Svědek K. Š. [REDAKCE] ml. Informoval poškozeného. Ten obžalovanému vzápětí vzkázal, že od toho je tady on. Slušnou formou mu obžalovaný vzkázal, aby se staral sám o sebe a že se o něho také nestará. Poškozeného neznal, nevěděl, o koho jde. Pak začalo peklo. Dále obžalovaný začal znovu popisovat průběh svého napadení před bydlištěm, výslech musel být přerušen z důvodu intenzivního pláče obžalovaného. Po přestávce obžalovaný popsal další události shodně, jako v přípravném řízení. K události ze dne 30.3.2010 dodal, že mu asi přescočilo, neví, proč se to stalo. Poškozenému říkal, aby šel pryč. Ten řekl, že musí něco dořešit. Obžalovaný dostal ránu do hlavy, všechno se mu vrátilo. Znovu zdůraznil, že poškozeného nechtěl zabít. Po přečtení výpovědí z přípravného řízení doplnil, že pokud jde o jeho trestní minulost, není násilník. Kdyby ho nechal poškozený na pokoji, nikdy by mu neublížil. Poškozeného nevyhledával, on vyhledával obžalovaného. K dotazům obhájce uvedl, že od září roku 2009 nikam nechodil, on i jeho družka měli strach. Obžalovaný byl pořád unavený, partnerský vztah se mu zhroutil.

V průběhu hlavních líčení se obžalovaný více či méně obsáhle vyjadřoval k jednotlivým prováděným důkazům. Po provedení důkazu spisy o jeho předchozích odsouzeních vysvětlil, že v podstatě ve všech případech se snažil jen zabránit nekalému jednání jiných osob, konflikty nevyvolával, s jedním dokonce neměl nic společného. Jinak vyjádření obžalovaného spočívala většinou v tom, že znovu zopakoval části svých

předchozích výpovědí. K výpovědím svědků K ■■■ Š ■■■ ml., V ■■■ Z ■■■, J ■■■ Š ■■■ a J ■■■ Ch ■■■ uvedl, že tito svědkové lžou, svědek K ■■■ Š ■■■ ml. zřejmě ze strachu.

V této trestní věci byla vyslechnuta řada svědků. Lze je rozdělit do tří skupin. Jednu tvoří příbuzní a známí obžalovaného, druhou příbuzní a známí poškozeného a třetí náhodní svědkové události ze dne 30.3.2010.

Do skupiny svědků z řad příbuzných a známých poškozeného patří především svědkyně Z ■■■ K ■■■. Ta v přípravném řízení dne 7.4.2010 uvedla, že je matkou poškozeného D ■■■ K ■■■. S poškozeným žila do konce října 2009 v jednom bydlíšti, poté se poškozený odstěhoval a bydlel se svojí přítelkyní, svědkyní K ■■■ V ■■■. Poškozený měl dle svědkyně dobré vztahy se svědkyní i se svým otcem, svědkem M ■■■ K ■■■. Jeho koníčkem byla posilovna, kam chodil velmi často. Jak si vydělával peníze, svědkyně neví, finančně ho podporovala tím, že ho živila. Na otázku, čím se poškozený živil, odmítla odpovědět. Nevěděla nic o žádných sporech poškozeného, z jeho kamarádů znala svědka V ■■■ Z ■■■. Nikdy u poškozeného neviděla žádné zbraně. Obžalovaného svědkyně vůbec nezná.

Poté byla svědkyně v přípravném řízení vyslechnuta ještě dne 29.6.2010, kdy uvedla, že den před výslechem se jí svěřil svědek K ■■■ Š ■■■ ml., že je ovlivňován svým otcem, jak má vypovídat. Dal svědkyni přečíst z jeho mobilního telefonu SMS zprávu, že pokud bude vypovídat proti obžalovanému, rodina se ho zřiká a nemá za svým otcem chodit. Řekl svědkyni, že obhájce mu výslovně řekl, jak má na policii vypovídat. Na dotaz znovu uvedla, že neví nic o tom, že by poškozený měl nějakou zbraň, pouze připustila, že měl plynovou pistoli. V hlavním líčení byla výpověď svědkyně přečtena.

Dalším z těchto svědků je svědek M ■■■ K ■■■. Ten v přípravném řízení uvedl, že je otcem poškozeného, který po rozvozu svědkova manželství žil společně s jeho bývalou manželkou. S poškozeným vycházel svědek dobře, živil ho, dal mu byt v ■■■ a společně s dalšími členy rodiny zakoupil motorové vozidlo Chrysler, které pak užíval výlučně poškozený. Ví o tom, že poškozený s kamarády provozoval nějakou pořadatelskou činnost. Poškozený byl klidný, vyrovnaný, mezi jeho koníčky patřil sport, především kulturistika a vzpírání, cvičil dvakrát denně. Poškozený se mu svěřoval se svými problémy, říkal svědkovi, že má nějaký spor se starším mužem, o kterém se svědek později dozvěděl, že se jmenuje W ■■■. Začalo to tím, že poškozený byl někdy koncem roku 2008 vyhlášen nejsilnějším mužem města ■■■, když vyhrál nějakou soutěž. Ten starší muž se začal do poškozeného navážet, že nejsilnější je on, a že všechny kluky z tělocvičny z 6. Základní školy pochyťá a zbije. Svědek měl od poškozeného i informaci o incidentu, který se odehrál před bydlíštěm toho muže. Poškozený tam šel a chtěl od toho muže vysvětlení, proč povídá takové nesmysly. Ten muž se po poškozeném ohnal a došlo ke rvačce, poškozený nasedl do auta a odjel pryč. Druhý den poškozenému ten muž telefonoval, že si to jde s poškozeným vyřídit do tělocvičny 6. Základní školy, a že si s sebou bere nějakého střelce. Ten střelec měl zůstat venku, zatímco ten muž šel dovnitř. Tam dostal nakládačku, měl pak být i v nemocnici. Poškozený si pak byl jistý, že si na něho nikdo netroufne, jiné informace už svědkovi o tomto nesdělil. K dotazům svědek dodal, že u poškozeného v dřívější době viděl boxera a baseballovou pátku, kterou vozil v autě. Měl také plynovou pistoli, asi měsíc před svojí smrtí si koupil neprůstřelnou vestu. Svědek neví nic o tom, že by měl poškozený spory s někým dalším, ani že by bylo poškozenému někým vyhrožováno. Obžalovaného nezná, nikdy ho neviděl. I výpověď tohoto svědka byla v hlavním líčení přečtena.

Svědky K█████ V█████ v přípravném řízení uvedla, že asi jeden a půl roku byla přítelkyní poškozeného, poslední čtyři měsíce spolu bydleli. Poškozený nebyl nikde zaměstnán, brigádně pracoval jako vyhazovač na různých diskotékách. Jeho koníčkem byl sport, dvakrát denně chodil do posilovny. Nebral žádné podpůrné prostředky. Kamarády poškozeného neznala. Neví nic o tom, že by vlastnil pistoli nebo nějakou jinou zbraň, pouze u poškozeného viděla baseballovou pálku, kterou vozil v autě. Užíval auto značky Chrysler, které měl půjčené od svého otce. Nevěděla nic o tom, že by poškozený měl s někým spor, s ničím takovým se jí nesvěřil. Užíval mobilní telefon s volacím číslem ██████. Obžalovaného svědkyně vůbec neznala. I výpověď této svědkyně byla v hlavním líčení přečtena.

Z výpovědí svědků Z█████ K█████, M█████ K█████ a K█████ V█████ plyne, že o konfliktu mezi poškozeným a obžalovaným neví buď nic, nebo mají kusé informace poskytnuté poškozeným. I z těchto kusých informací, které ve své výpovědi reprodukoval svědek M█████ K█████, je však zřejmé, že to byl poškozený, kdo vyhledal v září roku 2009 obžalovaného před jeho bydlištěm. Svědek M█████ K█████ potvrdil i následný fyzický střet mezi poškozeným a obžalovaným na tomto místě. Měl i informaci o tom, že po incidentu v tělocvičně 6. Základní školy v ██████ byl obžalovaný hospitalizován. Uvedení svědkové se shodli i v tom, že poškozený nikde pravidelně nepracoval, věnoval se posilování a disponoval předměty jako baseballová pálka, boxer a plynová pistole.

Dalšími svědky z této skupiny jsou kamarádi poškozeného. Svědek V█████ Z█████ v přípravném řízení vypověděl, že obžalovaného zná jen z doslechu, nikdy s ním nemluvil. S poškozeným naopak byli kamarádi odmalička, stýkali se často. Poškozený chodil dvakrát denně posilovat, byl to chytrý člověk. Živili ho rodiče, brigádně chodil hlídat na diskotéky. Nepil alkohol a nebral drogy, zda bral steroidy, svědek neví. O smrti poškozeného se dozvěděl tak, že mu telefonoval svědek P█████ P█████, že poškozený byl zastřelen, že se to stalo někde u 6. Základní školy v ██████. Svědek se jel podívat na místo a viděl tam velké oranžové auto a auto poškozeného. Vzápětí, v 11,19 hodin, mu přišla SMS ve znění „Neboj pro vas vsechny take jeste neco mamé“. Nepokoušel se zjistit majitele telefonního čísla, že kterého SMS přišla, bylo to číslo ██████. K dotazům uvedl, že mezi poškozeným a obžalovaným byl nějaký problém, který vznikl někdy po novém roce 2010. Poškozený svědkovi říkal, že obžalovaný měl někde prohlašovat, že poškozeného zbije, kdy se mu zachce. Komentoval to tak, že obžalovaný se ho snaží vyprovokovat, ale nechápal proč. Svědek dále uvedl, že poškozený vozil v autě baseballovou pálku a gumovou paličku, aby se mohl bránit. Kdysi měl i plynovou pistoli, měl i boxera a kasr. Uvedl též, že má přátele, s nimiž chodí hlídat diskotéky, jedná se o svědky J█████ Ch█████, P█████ P█████, J█████ Š█████, patřil mezi ně i poškozený. Jeden známý, T█████ M█████, svědkovi řekl, že obžalovaný měl někde prohlašovat, že poškozeného zastřelí. Také svědek M█████ B█████ měl v posilovně prohlásit, že poškozeného je třeba zastřelit. To slyšel rovněž T█████ M█████ a také L█████ S█████. Poškozený pak chodil na diskotéky v neprůstřelné vestě, kterou si koupil. Neví nic o tom, že by poškozenému někdo vyhrožoval, neví nic o události, ke které mělo dojít v tělocvičně 6. Základní školy v ██████. Jen slyšel, že se tam mělo něco stát mezi obžalovaným a poškozeným, nedokáže to blíže specifikovat. Poškozený mu o tom nic neříkal a svědek se ho neptal. Nic mu neříkali ani svědkové J█████ Ch█████, J█████ Š█████ a P█████ P█████. Dle svědkova názoru příčinou konfliktu mezi obžalovaným a poškozeným byly pomluvy.

V hlavním líčení svědek zopakoval, že obžalovaného osobně nezná, poškozeného zná osobně od dětství. Shodně též uvedl, že se doslechl, že obžalovaný se v zaměstnání sprostě bavil o poškozeném, říkal, že kdyby chtěl, namlátí by mu hubu. Poškozený se to dozvěděl a chtěl se zeptat, proč o něm obžalovaný takhle mluví. Sešli se a dali si přes hubu. Dodal, že měli ještě odejet někam ke garážím, kde to mělo ještě pokračovat. Tam po poškozeném měl obžalovaný házet nějaké kameny a stříkat kasrem. Obžalovaný se měl poškozenému vysmívat, že od něj dostal, poškozený to nijak neřešil. Zopakoval i to, že z doslechu se dozvěděl, že svědek M. B. měl v posilovně prohlašovat, že je zapotřebí poškozeného zastřelit, že je to špatný člověk, že si moc dovoluje. Poškozený na to nebral zřetel, říkal, že takových lidí se prý najde, když děláte vyhazovače, je jich 5 i 6 za noc. Potom si poškozený pořizoval neprůstřelnou vestu, ale jestli to bylo přímo kvůli tomuhle, svědek neví. Asi mu vyhrožovalo více lidí. Znali se z posilovny a vídali se i mimo posilovnu, ale že by svědkovi někdy vykládal o tom, že má strach, že by ho chtěl někdo zastřelit, to ne. Oproti výpovědi z přípravného řízení uvedl, že ví, že se mělo stát něco na 6. Základní škole ve vzpírárně, vůbec ale nechápe, proč obžalovaný uvedl, že u toho měl svědek být. Ví, že se tam měli poprat. Poškozeného se na to neptal a on svědkovi také nic neříkal. Dále doplnil, že obžalovaný není určitě tak hodný, jako o sobě říká. Svědek zná pana Ch. ml., zná velice dobře jeho bratra a ví, že měl někdy 3 nebo 4 měsíce před tím, než se to stalo, někde kopat do auta a že obžalovaný na něho křičel z okna a že si ho potom chytil někde u parkoviště a zbil ho tyčí. Po přečtení výpovědi z přípravného řízení na výzvu, aby vysvětlil, zda se s poškozeným o konfliktu u garáží bavil či nikoli, svědek uvedl, že byl ve stresu, vyhrožovali mu nějakou SMS, dozvěděl se dalších 1000 věcí. Je tam 10 000 dalších lidí, kteří říkají nějakou verzi. Těžko věřit tomu, kdo co zase vykládá. V dnešní době nemůže nikdo říct se 100% přesností, co se odehrálo před dlouhou dobou. Na uvedený incident si před hlavním líčením vzpomněl, nevzpomněl si na to, když byl vyslýchán policií. K dotazům státního zástupce uvedl, že s poškozeným se stýkal denně, byli jako bratři, svěřovali se se svými problémy. Svědku K. Š. ml. zná, jejich vztah byl kamarádský, ale v současné době se nestýkají. Podobný byl i vztah mezi K. Š. ml. a poškozeným. O incidentu u garáží se dozvěděl od lidí, dostal různé informace. S poškozeným o tom nemluvil, kdyby poškozený chtěl, řekl by mu to sám. Poté připustil, že o tom s poškozeným hovořil, poškozený říkal, že obžalovaný po něm házel kameny. O incidentu v tělocvičně 6. Základní školy se dozvěděl také od lidí, neví, zda se o tom bavil s poškozeným. Přítomen u incidentu nebyl. Nebyl tam ani svědek J. Š., s tím se o této události nebavil.

Svědek J. Š. v přípravném řízení vypověděl, že poškozeného zná od doby, kdy se poškozený přestěhoval do , byli kamarádi. Chodili spolu cvičit, nikdy s poškozeným nebyl hlídat žádnou restauraci či diskotéku. Poškozený měl nějaký spor s obžalovaným, s nikým jiným žádné vážné spory neměl. Spor vznikl proto, že obžalovaný měl někde prohlašovat, že poškozenému rozbije hubu. O tomto sporu se svědek dozvídal různé věci od různých lidí, přesně si nepamatuje, od koho. Dle jeho názoru na tyto spory poškozený zapomněl, se svědkem je neprobíral. O smrti poškozeného se svědek dozvěděl krátce poté, co se to stalo, telefonoval mu jeho kamarád, svědek P. C. Svědek to oznámil telefonicky P. P., který ho vyzvedl, a společně jeli na místo činu. Ve stejnou dobu tam přijel i svědek V. Z. Na svůj mobilní telefon obdržel svědek dvě SMS zprávy ve smyslu, že to byla pěkně vyprovokovaná situace a že je pozdě na strach. Svědek odpověděl, že se těší na setkání a ze stejného telefonního čísla mu přišla zpráva, že se také těší. Když na toto telefonní číslo volá, nikdo telefon nezvedá. Obžalovaného svědek možná zná od vidění. Poškozeného charakterizoval jako normálního kluka, hodného a kamarádského. Mezi svědkovy kamarády patří V. Z. a J. Ch.

u poškozeného neviděl, možná měl v autě baseballovou pálku nebo nějakou paličku. O obžalovaném slyšel, že jel sám vymáhat peníze od cikánů z [REDACTED], lidé se o něm bavili jako o králi, o zabijákovi. Někde zaslechl, že obžalovaný se měl sám chlubit, že si na poškozeného koupil pistoli a zabije ho. Vyprávělo se také, že už dříve někoho v [REDACTED] postřelil, ale prošlo mu to. Svědek ví o tom, že poškozený s obžalovaným se někde v [REDACTED] na ulici poprali, poškozený obžalovaného zbil. Pak měl obžalovaný shánět nějaké lidi na odvetu, ale nikoho nesehnal. Neví nic o tom, že by druhý den došlo k nějaké rvačce mezi obžalovaným a poškozeným v tělocvičně 6. Základní školy v [REDACTED]. O takové rvačce mu nikdo neřikal.

V hlavním líčení svědek vypovídal obsáhleji. Uvedl, že poškozený měl s obžalovaným nějaký konflikt, poprali se. Pokud obžalovaný tvrdí, že nasedl k poškozenému do auta poté, co byl poškozeným brutálně napaden, považuje to za nesmysl. Následně pak měla být nějaká rvačka v posilovně, kdy obžalovaný měl domluvit se svědkem K [REDACTED] Š [REDACTED] ml. nějakou odvetu. Po té odvetě obžalovaný sháněl proti poškozenému různé lidi, začal vyprávět historku, že ho zbil 6 lidí, že ho ti lidé neustále napadají, vyhrožují mu, což je nesmysl. Není to ničím podložené, tvrdí to jen obžalovaný a jeho rodina a také svědci, kterým tohle nakukal. Obžalovaný se ve svém okolí, v práci, mezi lidmi, chlubil tím, že vymáhá pohledávky. Svědek ví, že měl jet do [REDACTED] k cikánům. Jel tam sám, nebál se a začal to řešit s cikána agresivním způsobem. Šel z něj respekt a takto vystupoval i v práci. Najednou se popral s poškozeným a dostal nakládačku od [REDACTED]letého kluka a s takovou historkou nemohl nikam jít. Všude vyprávěl, jaký je král, že kam vkročil do hospody, tam se opil. V Tip sportu prohrával statisíce v ruletě. Několikrát napadl i svědka J [REDACTED] Ch [REDACTED], který tam dělá provozního. Kdybych viděl Ch [REDACTED], tak se raději otočím a nebudu vyvolávat konflikt. Říkal, že ho zbil 6 lidí a objížděl různé organizace, ať to jsou Albánci, Dagestánci, Rusáci, které žádal o pomoc a také samozřejmě své známé jako jsou svědkové M [REDACTED] B [REDACTED] a K [REDACTED] Š [REDACTED] st. Říkal, že to takhle nenechá. Neunesl to, že ho poškozený přepral, a proto si všechno vymyslel. Proto nešel ani hned na policii, protože věděl, že to neustojí. Po několika měsících všechno utichlo, poškozený se o obžalovaném nezmiňoval. Za nesmysl svědek označil tvrzení obžalovaného, že na něho byl vyvíjen psychický nátlak prostřednictvím SMS, dle mínění svědka to není ničím podložené. Poškozený obžalovaného nikdy nekontaktoval, nikdy mu nenapsal žádnou SMS, neměl k tomu důvod. I když mu bylo vyhrožováno obžalovaným, že ho zabije, poškozený se tomu jen smál. Poškozený v obžalovaném neviděl žádné nebezpečí a považoval to za uzavřenou věc. Dokazuje to také skutečnost, že poškozený vylezl v kritický den z auta v šustřákové bundě. Pokud by čekal nějaké nebezpečí, vzal by si kožené rukavice a v autě vozil gumovou paličku. Tyhle věci nepoužil, protože od obžalovaného nečekal žádné nebezpečí. Poškozený jednal s lidmi slušně, nikoho nenapadal. Obžalovaný tvrdí, že poškozený proti němu stál čelem a měl otevřenou ledvinku a že měl strach o svůj život. Obžalovaný lže od počátku. Svědci vypověděli, že poškozený a obžalovaný od sebe odběhli a že poškozený nastupoval do auta. Člověk, který nastupuje do auta, chce odjet. Byli to nezávislí svědci, neznali poškozeného ani obžalovaného. Obžalovaný nebyl v ohrožení života. Je to jeho běžný postup, on napadá plno lidí. Byl několikrát soudně trestán, brutálně napadá lidi. Po přečtení výpovědi z přípravného řízení svědek vysvětlil, že pokud v přípravném řízení tvrdil, že o prvním fyzickém incidentu mu nikdo nic neřikal, měl k tomu vážný důvod. Byly mu poslány výhrůžné SMS zprávy. Hned, jak zprávy přišly, jel s J [REDACTED] Ch [REDACTED] na policii, kde to nahlásili. Když jsem byl pak následně vytěžován, do dnešního dne ani nikdy před tím si ho policisté nepozvali, o ničem ho neinformovali. Policie mu v tom vůbec nepomohla, takže nedůvěra v policii byl důvod, proč neřekl všechno, co věděl. K dotazu předsedy senátu vysvětlil, že když popisoval jednání obžalovaného a poškozeného před usmrcením

poškozeného, vycházel z výpovědi svědků. Soud je veřejný a svědci před soudem vypovídali. K dotazu státního zástupce odmítl uvést, kdo mu poskytl informace o událostech, z obav o život toho člověka. K dalším dotazům uvedl, že s poškozeným se stýkal často, svěřovali se se svými problémy. Poškozený měl obavy, když mu bylo vyhrožováno obžalovaným, že na něj přijedou Rusáci. Obával se, ale nedal to najevo. S nikým jiným, než s obžalovaným, poškozený žádný konflikt neměl. Poškozený běžně nosil boxer a kasr, nic dalšího nenosil. Je možné, že měl v autě gumovou paličku a baseballovou pálku. O incidentu v posilovně 6. Základní školy se dozvěděl od poškozeného, sám u toho nebyl. Blíže se k tomu odmítl vyjadřovat, protože je z toho obviněn.

Svědék J. Ch. v přípravném řízení uvedl, že poškozeného znal asi pět let, vidali se v posilovně 6. Základní školy v . Svědek o víkendech dělal vyhazovače na diskotékách a poškozený také, ale v jiných podnicích. Svědek je organizován v různých sportovních oddílech jako vzpírání a bojové sporty, poškozený chodil jen posilovat. Byl nepřístupný, moc toho nenamluvil, ale byl kamarádský a cílevědomý. Mezi jeho kamarády patřili svědkové V. Z. a J. Š. Obžalovaného svědek zná z baru, kam obžalovaný chodil za svědkem Z. S. Jednou se s obžalovaným bavil a ten najednou vystartoval, že není malý kluk a pokud ho svědek chce poučovat, že ho srovná. Kromě této události s obžalovaným žádný problém neměl. O sporu mezi obžalovaným a poškozeným se svědek dozvěděl, že se měli poprat před delší dobou někde před barákem. Slyšel to od lidí, poškozený ani obžalovaný mu o tom neříkali. Na dotaz uvedl, že o rvačce mezi obžalovaným a poškozeným v tělocvičně 6. Základní školy v nic neví, jen na diskotékách nebo v baru zaslechl, že se měli poprat. Po předestření tvrzení obžalovaného, že před touto událostí měl být svědek přítomen před budovou 6. Základní školy v a měl dohlížet na férovost boje a následně poslat obžalovanému omluvnou SMS, svědek uvedl, že o ničem takovém nic neví. Dále uvedl, že dne 30.3.2010 kolem 10,45 hodin mu telefonoval svědek J. Š. a řekl mu, že se má podívat před 6. Základní školu, že poškozeného někdo zastřelil. Svědek jel na místo, viděl tam také svědka P. C. Byla tam již záchranka a obžalovaný seděl v policejním autě. Svědek se ptal lidí, co se stalo, a když mu řekli, že střelec sedí v autě, šel k policejnímu autu a křičel na obžalovaného, že je hajzl a ptal se ho, proč to udělal. Policisty byl vykázán pryč. Svědek J. Š. mu ukazoval výhrůžnou SMS ze svého telefonu. K dotazům obhájce dodal, že poškozený v autě vozil na svoji obranu elektrický obušek, baseballovou pálku či gumovou paličku u něho svědek neviděl. Někdy poškozený se svědkem zkoušel boxovat, ale poškozeného to moc nebavilo, byl na silové sporty.

V hlavním líčení svědek vypovídal shodně. K dotazu předsedy senátu zopakoval, že nebyl přítomen u tělocvičny 6. Základní školy, když došlo k incidentu, při němž byl obžalovaný zraněn. Vysvětlil, že o jeho přítomnosti možná obžalovaný hovořil proto, že s ním měl svědek jednou nebo dvakrát výstup v baru a věděl, že se svědek kamarádil s poškozeným. K dotazu státního zástupce objasnil podrobnosti jednoho incidentu, který měl s obžalovaným. Uvedl, že obžalovaný chodil do baru za svědkem Z. S., který tam pracoval jako barman. Obžalovaný si často dal panáka a začal si vyskakovat. Svědkova manželka chodila k družce obžalovaného na úpravu nehtů. Tenkrát obžalovaný přišel s tím, že svědkova manželka snad jeho družce vykládala, že obžalovaný hraje v herně ruletu, což byla pravda. Hrál za obrovské peníze. Dokázal prohrát i vyhrát denně 200.000,- Kč. Obžalovaný za svědkem přišel, že si má tu krávu uklidnit, aby nevyprávěla takové nesmysly. K dotazu obhájce uvedl, že neví nic o případném napadení svědka Z. S. poškozeným. Připustil, že znal telefonní číslo obžalovaného.

Svědka P. P. v přípravném řízení vypověděl, že obžalovaného zná z diskoték, kde již deset let pracuje jako vyhazovač. Přibližně stejnou dobu znal i poškozeného. Věděl, že poškozený se kamarádil se svědkem V. Z. Poškozeného viděl naposledy asi dva dny před jeho smrtí, nestěžoval si na žádné problémy. Asi před třičtvrtě rokem poškozený naznačoval, že měl nějaký problém s obžalovaným, který proti němu měl něco povídat, ale žádné podrobnosti neuvedl. K dotazům dodal, že pokud ví, poškozený měl slzný plyn a možná plynovou pistoli, dále měl baseballovou pátku, což se standardní výbava auta. Měl také boxera. O smrti poškozeného se dozvěděl telefonicky od svědka J. Š. Přijel na místo činu, kde už byl i svědek V. Z., kterému na mobilní telefon přišla SMS se sdělením, že ho čeká něco podobného. O incidentu v tělocvičně 6. Základní školy v [redacted] svědek jen slyšel, že mělo dojít ke rvačce mezi obžalovaným a poškozeným a poškozený měl vyhrát.

V hlavním líčení svědek na dotaz, co ví o předmětu obžaloby, uvedl, že skoro vůbec nic. Pouze z doslechu ví, že se měl poškozený s obžalovaným někde poprat. Obžalovaný měl o Poškozeném nějak mluvit a pak se někde setkali, měli se poprat. O usmrcení poškozeného se dozvěděl z telefonátu svědka J. Š. Po přečtení výpovědi z přípravného řízení neměl připomínky.

Výpovědi svědků V. Z., J. Š. a J. Ch. nepřinesly mnoho relevantních informací. Jsou poznamenány tím, že svědkové uvádějí převážně informace, které získali zprostředkovaně. Svědek J. Š. se dokonce pokusil v hlavním líčení místo svědecké výpovědi poskytnout jakési vlastní hodnocení některých důkazů, jejichž obsah si za tím účelem zjistil. Poznamenány ale jsou též tím, že i takto získané kusé informace svědkové poskytli jen vyhýbavě. Je to samozřejmě pochopitelné, neboť nechtěli uvést nic, co by mohlo vrhnout negativní světlo na poškozeného, který byl jejich kamarád, zcela pochopitelné je to ve vztahu k události z tělocvičny 6. Základní školy, neboť v souvislosti s ní jsou svědkové V. Z. a J. Š. trestně stíháni a svědek J. Ch., jejich kamarád, vystupuje i v tomto trestním stíhání v pozici svědka. Ve věci již byla podána obžaloba. Závěr soudu, že přístup svědků je pochopitelný, však neznamena, že by informace poskytované svědky soud považoval za věrohodné. Z výpovědí uvedených svědků tak soud vzal prakticky za prokázané jen to, že poškozený disponoval mnoha předměty, které lze označit za zbraně, neboť tato skutečnost je potvrzována i dalšími důkazy, mimo jiné i výpovědí svědka P. P. Jinak výpověď tohoto svědka nepřinesla vůbec žádné relevantní informace. Otázce příčiny vzniku konfliktu mezi obžalovaným a poškozeným, a tedy i vysvětlení, které k tomu poskytli svědci V. Z. a J. Š., bude pozornost věnována níže.

Do skupiny svědků z řad příbuzných a známých obžalovaného patří především svědkyně Z. Z. Ta v přípravném řízení uvedla, že obžalovaného zná patnáct let, poslední tři roky žili ve společné domácnosti jako druh a družka. Obžalovaný se jí jevil klidný, nebyl agresivní. Dne 30.3.2010 odešel obžalovaný ráno v 6,15 hodin do zaměstnání. V 10,50 hodin svědkyni telefonovala sestra obžalovaného, že z okna viděla, jak obžalovaného odváděli policisté, a na zemi ležel nějaký muž. Později se doslechla, že ten ležící muž byl poškozený D. K. Poté svědkyně popsala předchozí události ze září roku 2009. Uvedla, že dne 8.9.2009 šel obžalovaný ven z domu, kde společně bydleli, svědkyně se dívala z okna. Před domem stál nějaký muž menší postavy, hodně udělaný, měl na ruku černé rukavice bez prstů. V té době muže neznala, později se dozvěděla, že to byl D. K.

Když obžalovaný vyšel z domu, ten muž se ho zeptal, zda je W■■■■. Odpověď obžalovaného svědkyně neslyšela, ale ten muž jej hned začal mlátit pěstmi do obličeje. Obžalovaný se bránil, svědkyně z okna křičela, že zavolá policii, ale obžalovaný nechtěl, říkal, že se to vyřeší. Po chvíli nasedl do auta k D■■■■ K■■■■ a někam odjeli. Obžalovaný se vrátil za půl až třičtvrtě hodiny. Měl červené levé oko a levou tvář, byl poškrábán na krku a měl na sobě oranžovou barvu od pepřového spreje. Řekl svědkyni, že neví, o co jde, že snad měl mít svědek K■■■■ Š■■■■ ml. nějaké řeči kvůli tomu, že v■■■■ se měl otevírat nějaký nový podnik a obžalovanému bylo nabídnuto, aby tam dělal vyhazovače či provozního. Svědek K■■■■ Š■■■■ ml. měl říct, že se to poškozenému D■■■■ K■■■■ nebude líbit a obžalovaný mu vzkázal, že poškozeného nezná, a ať se stará o své kšefty. Večer dne 8.9.2009, když svědkyně obžalovaného ošetřovala, přišly mu nějaké SMS zprávy a pak mu telefonoval poškozený, ale obžalovaný mu řekl, že druhý den musí jít do práce. Druhý den byla svědkyně v zaměstnání a obžalovaný jí telefonoval kolem 18,00 hodin s dotazem, co bude k večeri. Když nebyl doma ještě v 19,00 hodin, zatelefonovala svědkyně M■■■■ B■■■■ a ten jí řekl, že obžalovaný je na tom špatně. Svědkyně jela za M■■■■ B■■■■, a když přijela k jeho bydlišti, zrovna svědkové M■■■■ B■■■■ a K■■■■ Š■■■■ st. odváděli obžalovaného do auta. Obžalovaný na tom byl zle, podlamovaly se mu nohy, na hlavě měl otevřené rány, ze kterých tekla krev. Obžalovaný si nepřál, aby do věci zasahovala policie, proto svědkyně lékaři v nemocnici uvedla, že na obžalovaného spadl regál. Když byl obžalovaný ošetřován, všimla si svědkyně dalších zranění, nejvíce jí zaujala kruhová rána fialovočervené barvy na zadní části krku na páteři. V pravé dolní části břicha měl dvě rány, vypadaly jako zranění od nože. Jinak měl všude podlitiny, byl celý modrý. Obžalovaný zůstal v nemocnici tři dny, pak si vzal dovolenou a léčil se doma. Dále svědkyně uvedla, že svědek M■■■■ B■■■■ přinesl dva papíry s tím, že mu je předal mistr obžalovaného a že je měl obžalovaný na skřínce v práci. Dále svědkyně uvedla, že se v nemocnici ptala obžalovaného, co se stalo a ten jí vylíčil událost z tělocvičny 6. Základní školy. Poté svědkyně reprodukovala, co jí o události obžalovaný řekl. Dodala, že obžalovanému i později chodily výhrůžné SMS zprávy. Po události z 9.9.2009 byl obžalovaný opakovaně navštíven policií, ale svědčit odmítl.

V hlavním líčení svědkyně vypovídala shodně. K dotazům dodala, že uvést v nemocnici, že zranění byla způsobena obžalovanému pádem regálu, byl její nápad. Zdůraznila dále, že po napadení v tělocvičně byl obžalovaný vystrašený, nechtěl nikam chodit a stále spal.

Svědkyně Z■■■■ Z■■■■ tedy potvrdila výpověď obžalovaného, pokud jde o událost, která se odehrála dne 8.9.2009 před jejím bydlištěm. I když jde o osobu obžalovanému blízkou, nemá soud důvod výpovědi svědkyně nevěřit. Ostatně, jak již bylo uvedeno, základní informace vztahující se k tomuto konfliktu, tedy především to, že došlo k fyzickému konfliktu mezi obžalovaným a poškozeným, jakož i to, že poškozený vyhledal obžalovaného, potvrdil i svědek M■■■■ K■■■■. Soud proto při stanovení skutkového děje ze dne 8.9.2009, v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí, vycházel z výpovědi obžalovaného a svědkyně Z■■■■ Z■■■■.

Svědka V■■■■ K■■■■ v přípravném řízení uvedl, že obžalovaného zná asi šest let, je přítelem svědkovy sestry Z■■■■ Z■■■■. Dne 30.3.2010 svědkovi Z■■■■ Z■■■■ telefonovala, že jí oznámila sestra obžalovaného, že obžalovaný někoho zastřelil. Svědek dále uvedl, že dne 9.9.2009 mu do zaměstnání telefonovala jeho manželka, že jí Z■■■■ Z■■■■ řekla, že obžalovaný je v nemocnici, protože ho někdo zmlátil. Když svědek přijel domů, obžalovaného v nemocnici navštívil, a ten mu řekl, co se stalo. Svědek dále ve své výpovědi

popsal událost, ke které mělo dojít před bydlištěm obžalovaného, i událost z tělocvičny 6. Základní školy v [REDAKCE], přičemž reprodukoval to, jak mu události popsal obžalovaný. Dále uvedl, že po těchto událostech obžalovaný zůstával doma, nikam nechodil. Svědek nevěděl, že si obžalovaný pořídil zbraň.

V hlavním líčení svědek vypovídal obsáhleji. Vrátil se k události ze dne 9.9.2009, k níž dodal, že viděl obžalovaného v nemocnici. Popsal zranění obžalovaného, kterých si všiml. Uvedl, že obžalovaný vypadal hrozně, měl tržné rány na hlavě, rozhodně to nebylo tak, že by si dva chlapi dali v hospodě do huby. Měl rány na nohou, na kolenou, na holeních, bylo vidět, že to muselo být od nějaké tyče. Na zádech v horní části páteře měl viditelné kolo přímo na páteři. Dle názoru svědka to nemohl udělat jeden člověk. Zaujala ho i rána, kterou měl obžalovaný na pravé části břicha zespodu, bylo to střelné zranění, dle názoru svědka od zastavovací munice. Svědek dále znovu uvedl zprostředkované informace získané od obžalovaného a doplnil informace, které získal svým vlastním pátráním. Především ale znovu zdůraznil, že po události v tělocvičně byl obžalovaný úplně jiný, bál se všeho.

Svědka M [REDAKCE] B [REDAKCE] v přípravném řízení uvedl, že obžalovaného zná asi deset let. Jsou kamarádi, občas společně pracovali jako vyhazovači na diskotékách. Obžalovaný se mu jevil klidné povahy, ve svědkově společnosti se nechoval agresivně. Poškozeného D [REDAKCE] K [REDAKCE] svědek znal jen zhruba, osobně se setkali jen několikrát. Svědek neměl s poškozeným žádný spor. O vzájemných sporech mezi obžalovaným a poškozeným se dozvěděl někdy v září roku 2009, když mu obžalovaný telefonoval, že má problém s poškozeným, že se poprali u garáží a poškozený obžalovaného zmlátil a postříkal slzným sprejem. Tomu měl předcházet ještě konflikt před bydlištěm obžalovaného. Druhý den obžalovaný svědkovi telefonoval, že si to půjdou s poškozeným vyřídit do tělocvičny 6. Základní školy v [REDAKCE]. Svědek to obžalovanému rozmlouval. Dle názoru svědka problém vznikl proto, že svědek s obžalovaným dostali nabídku, aby hlídali restauraci, která měla vzniknout v [REDAKCE]. Obžalovaný o tom řekl svědkovi K [REDAKCE] Š [REDAKCE] ml. a ten to řekl poškozenému a pak si obžalovaný s poškozeným prostřednictvím K [REDAKCE] Š [REDAKCE] ml. vzkazovali navzájem blbosti. Svědek obžalovaného přemlouval, aby do tělocvičny nechodil, ten ale trval na tom, že tam půjde. Svědek proto nabídl, že půjde s ním. Když přijeli k tělocvičně, před objektem čekal svědek J [REDAKCE] Ch [REDAKCE], kterému M [REDAKCE] B [REDAKCE] telefonoval předem, že by se to mělo vyřídit jinak, s čímž J [REDAKCE] Ch [REDAKCE] souhlasil. Pak bylo domluveno, že do tělocvičny půjdou jen obžalovaný s poškozeným a vše si vyříkají, když se budou chtít poprat, poperou se. Před tělocvičnou čekal i svědek K [REDAKCE] Š [REDAKCE] ml., z tělocvičny vyhlédl poškozený a zase zašel zpět. Obžalovaný šel dovnitř, ostatní zůstali venku. Po několika minutách se odemkly dveře tělocvičny a poškozený zavolal, aby si obžalovaného šli zvednout. Když vešel svědek dovnitř, viděl obžalovaného ležet na břiše, u hlavy měl kaluž krve. Nehýbal se, nemluvil, nikdo jiný, než obžalovaný a poškozený, v tělocvičně nebyl. Poškozený nevypadal jako po rvačce, na ruku měl černé kožené rukavice bez prstů. Obžalovaný trochu zvedl hlavu a řekl, že jsou tam chlapi, z nějakých dveří vyšli lidé, kteří nebyli maskováni, až na jednoho. Dva z nich svědek neznal, poznal svědka V [REDAKCE] Z [REDAKCE] a v muži s kuklou poznal svědka J [REDAKCE] Š [REDAKCE]. V ruce měli baseballové pálky a gumová kladiva, každý měl něco. Obžalovaný se pomalu zvedl, svědek očekával, že bude také napaden, ale k tomu nedošlo. Poškozený pak zaběhl do nějaké místnosti a vrátil se s pistolí, zřejmě plynovkou. Střílel do vzduchu a řval, aby obžalovaného dodělal. Potom vystřelil proti obžalovanému někam od pasu dolů. Svědek se snažil nějakým způsobem udělat místo, aby mohl obžalovaný z tělocvičny utéct, pak vběhl do tělocvičny svědek J [REDAKCE] Ch [REDAKCE] a křičel, co to tam dělají. Svědek se snažil obžalovaného chránit, aby nebyl dále napadán, táhl ho směrem k autu. Ještě

než nastoupil, svědek V█████ Z█████ k obžalovanému doběhl, svědek neví, zda jej ještě udeřil. Obžalovaný nechtěl jet do nemocnice, svědek jej odvezl k sobě domů a dal do vany, neboť obžalovaný byl pomočený a pokálený. Měl hodně zranění, měl rozbitou hlavu, rozbitý obličej, na zádech měl otisky kruhového charakteru a na boku oděrek po střelbě. Žádný průstřel nebo zástřel tam neměl. Další zranění měl na nohou, na kolenou a stehnech. Obžalovanému bylo zle a nemohl chodit, proto svědek zavolal ještě K█████ Š█████ st. a společně obžalovaného dovezli do nemocnice. Tam řekli, že na něho spadl regál. S obžalovaným se domlouvali, zda budou událost hlásit na policii, nakonec se dohodli, že ne. Obžalovaný mu o průběhu události v tělocvičně řekl jen to, že poškozený ho nemlátíl, poslal na něho ty ostatní muže. Na dotazy policejního orgánu svědek dodal, že nevěděl o tom, že si obžalovaný pořídil zbraň. Popsal i setkání s policisty, kde byl obžalovaný vyzýván, aby ve věci svědčil, ale nakonec k tomu nedošlo. K dotazům obhájce uvedl, že po této události byl obžalovaný psychicky poznamenán, měl neustále obavy, aby se to neopakovalo, měl strach o sebe a o rodinu.

V hlavním líčení svědek stručně uvedl, že mezi obžalovaným a poškozeným proběhl nějaký spor, který vyvrcholil setkáním v tělocvičně, kde si to měli vyříkat. Svědek u toho bohužel nebyl, zůstal venku. Proběhlo to tak, že obžalovaný dostal řádnou bitku od pěti lidí. Po přečtení výpovědi z přípravného řízení svědek neměl připomínky.

I když svědek M█████ B█████ nebyl přítomen celé události v tělocvičně 6. Základní školy dne 9.9.2009, je možno konstatovat, že jeho výpověď potvrzuje výpověď obžalovaného. Především svědek shodně s obžalovaným uvedl přítomné osoby, shodně s obžalovaným popsal i pokračování v napadení obžalovaného poté, co byly dveře tělocvičny poškozeným odemknuty. Shodně s obžalovaným popsal i jednání poškozeného, včetně střelby proti obžalovanému a výkřiků, aby obžalovaného dodělali. Popsal též následky útoku proti obžalovanému, tedy zranění, která obžalovaný utrpěl. Za situace, kdy zranění obžalovaného byla prokázána objektivními důkazy (viz níže), a mechanismus jejich vzniku neodporuje výpovědím svědka a obžalovaného, soud nemá důvod pravdivost výpovědi tohoto svědka zpochybňovat. Proto při stanovení skutkového děje události v tělocvičně 6. Základní školy v█████ ze dne 9.9.2009, v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí, vycházel soud z výpovědi obžalovaného a svědka M█████ B█████. Zbývá jen dodat, že v rámci tohoto trestního řízení vedeného proti obžalovanému soud nedovozuje konkrétní odpovědnost jednotlivých osob za jejich případný podíl na útoku proti obžalovanému ze dne 9.9.2009 a za podíl na způsobení zranění obžalovaného. Dospěl ale k závěru, že poškozený D█████ K█████ obžalovaného do tělocvičny vylákal a předem věděl, že obžalovaný bude napaden více osobami za použití prostředků zvyšujících důraznost útoku, do jisté míry organizoval činnost osob napadajících obžalovaného a sám se na tomto napadání také podílel.

Svědka K█████ Š█████ st. V přípravném řízení uvedl, že obžalovaného zná řadu let, jsou kamarádi. Stýkali se často. Obžalovaného charakterizoval jako klidného člověka, který byl ochoten kdykoli pomoci, nikdy nic neřešil silou. Poškozeného svědek znal od vidění, nikdy se nebavili. S poškozeným se kamarádil svědkův syn, K█████ Š█████ ml., i když svědek s tím nesouhlasil, protože o poškozeném slyšel špatné věci. Svědkův syn však je dospělý a mohl si dělat, co chce. Na dotaz svědek upřesnil, že o poškozeném slyšel, že vyhrožuje lidem a vymáhá peníze, ale osobní zkušenost nemá. Poté svědek reprodukoval, co slyšel o komunikaci, která probíhala mezi obžalovaným a poškozeným prostřednictvím jeho syna, informaci měl od svého syna. Dále reprodukoval informace, které se dozvěděl od obžalovaného a svědka M█████ B█████ ohledně fyzických konfliktů mezi obžalovaným a poškozeným. Dále vypověděl, že poté, co byl svědkem M█████ B█████ informován o

incidentu z tělocvičny 6. Základní školy v [REDAKCE], jel do svědkova bydliště a pomáhal odvézt obžalovaného do nemocnice. Popsal četná zranění obžalovaného, celkově uvedl, že obžalovaný byl zbitý jako pes, byl otřesený a v šoku. Na dotaz dodal, že nevěděl, že si obžalovaný pořídil střelnou zbraň, nikdy neslyšel, že by obžalovaný vymáhal dluhy. Vyjádřil se i ke svému synovi, K [REDAKCE] Š [REDAKCE] ml. Uvedl, že v poslední době (výslech se konal dne 29.6.2010) mu syn připadal zmatený, přestal se svědkem komunikovat. Když s ním mluvil naposledy, syn mu řekl, že se mu zjevil poškozený a řekl mu, že to není tak, jak se říká, a že byl jeho kamarád. Po předstření výpovědi svědkyně Z [REDAKCE] K [REDAKCE], konkrétně části, kde se zmínila o SMS, kterou měl svědek poslat svému synovi, svědek popřel, že by takovou SMS poslal.

V hlavním líčení svědek uvedl, že trvá na tom, co vypověděl na policii. Po přečtení protokolu o výpovědi z přípravného řízení neměl připomínky. K dotazu státního zástupce popřel, že by svého syna ovlivňoval, jak má vypovídat, jen ho nabádal, aby řekl pravdu, což mu syn slíbil. Se synem naposledy mluvil dne 2.1.2011, ale otázku svědeckých výpovědí neprobírali.

Z výpovědi tohoto svědka je možno považovat za nejpodstatnější, jak svědek popsal zranění obžalovaného po incidentu v tělocvičně 6. Základní školy. Pokud jde o tvrzení svědkyně Z [REDAKCE] K [REDAKCE], že svědek měl ovlivňovat svého syna, jak má ve věci vypovídat, svědek to popřel a konkrétně to ani v jedné ze svých postupných výpovědí (viz níže) nepotvrdil ani svědek K [REDAKCE] Š [REDAKCE] ml. Jinak svědek K [REDAKCE] Š [REDAKCE] st. pouze zopakoval, co se o událostech dozvěděl od jiných osob.

Svědek R [REDAKCE] K [REDAKCE] v přípravném řízení vypověděl, že obžalovaného zná od doby, kdy nastoupil do technických služeb [REDAKCE], neboť je [REDAKCE] benzínového čerpadla v objektu technických služeb. Někdy na podzim roku 2009 obžalovaný nastoupil do zaměstnání po delší době, a když přijel natankovat, svědek ho skoro nemohl poznat. Byl oteklý, měl na několika místech sešitou hlavu a při řeči se zakoktával. Když se ho svědek ptal, co se stalo, nechtěl obžalovaný nic říci. Řekl jen, že byl v nemocnici kvůli nějaké blbosti. Dodal, že si myslel, že to bude jen nějaká hospodská potyčka mezi ním a poškozeným D [REDAKCE] K [REDAKCE], který mu zavolał, že to vyřeší v tělocvičně. Obžalovaný na to skočil, do tělocvičny šel, ale tam na něho skočilo čtyři až pět lidí s holemi a pořádně mu nařezali. Po nějaké době se svědek znovu bavil s obžalovaným a ten mu řekl, že je mu stále vyhrožováno fyzickou likvidací. Obžalovaného svědek charakterizoval jako klidného, vyrovnaného člověka, který s nikým v zaměstnání neměl problémy. Svědkovi obžalovaný neříkal jmenovitě, kým mu bylo vyhrožováno. Po incidentu v tělocvičně 6. základní školy byl obžalovaný nervóznější, bylo poznat, že je trochu jiný. V hlavním líčení byla výpověď svědka přečtena.

Svědek Z [REDAKCE] S [REDAKCE] v přípravném řízení vypověděl, že obžalovaného znal asi jeden a půl roku, neboť pracoval ve sportbaru [REDAKCE], kam obžalovaný často chodil. Stýkali se ale i jinde. Obžalovaný se svědkovi jevil jako klidný a kamarádský. Konflikty nevyhledával, ale nenechal si nic líbit. Poškozeného svědek znal od vidění, neboť často chodil za J [REDAKCE] Ch [REDAKCE], který v baru [REDAKCE] pracoval jako provozní. Od obžalovaného se svědek dozvěděl, že někdy v září roku 2009 byl obžalovaný napaden před svým bydlištěm poškozeným, pak měli obžalovaný a poškozený odjet autem poškozeného k nějakým garážím, a tam mělo napadání pokračovat. Když za dva až tři dny svědek telefonoval obžalovanému, ten nezvedal telefon, proto zavolał svědkyni Z [REDAKCE] Z [REDAKCE]. Ta svědkovi sdělila, že

obžalovaný je v nemocnici a svědek za ním zajel. Obžalovaný vypadal hrozně, měl na sobě četná zranění. Poté svědek do výpovědi zreprodukoval, co mu obžalovaný řekl o vzniku těchto zranění. Po propuštění z nemocnice byl obžalovaný úplně jiný, byl na tom psychicky špatně a dle svého sdělení pořád spal. Obžalovaný také svědkovi sdělil, že mu občas chodí výhrůžné SMS, ale neukazoval mu je. K dotazu svědek uvedl, že obžalovaný měl v baru [REDAKCE] nějaký výstup s J [REDAKCE] Ch [REDAKCE], ale nijak se neprali, jen si něco řekli. Svědek viděl SMS, kterou mu obžalovaný dával přečíst. Mělo se jednat o SMS od svědka J [REDAKCE] Ch [REDAKCE] o zmlácení obžalovaného a jejím obsahem bylo sdělení, že J [REDAKCE] Ch [REDAKCE] nevěděl, že tam bude více lidí. I výpověď tohoto svědka byla v hlavním líčení přečtena.

Z výpovědí svědků R [REDAKCE] K [REDAKCE] a Z [REDAKCE] S [REDAKCE] mohl vzít soud za prokázané, že obžalovaný utrpěl v září roku 2009 zranění a že po této události se změnilo jeho chování. Ostatní informace, které svědkové uvedli, byly vlastně reprodukcí toho, co jim sdělil obžalovaný. Není proto divu, že plně korespondují s výpovědí obžalovaného.

Pomyslnému zařazení do některé ze tří naznačených skupin svědků se vymyká svědek K [REDAKCE] Š [REDAKCE] ml. Svědek Ten byl v přípravném řízení poprvé vyslechnut dne 14.4.2010. Uvedl, že obžalovaného zná odmalička, poslední rok pracovali u stejného zaměstnavatele. Setkávali se nejen v zaměstnání, ale i v posilovně a měli též společné známé. Obžalovaný dle svědka nebyl konfliktní typ. S poškozeným D [REDAKCE] K [REDAKCE] se svědek seznámil asi rok před jeho smrtí, poškozený ho oslovil, zda by nechtěl pracovat jako pořadatel na diskotékách. Svědek s tím souhlasil a brigádně takto pracoval každý víkend. Začal s poškozeným více kamarádit, vídali se každý den v posilovně. O poškozeném svědek řekl, že to nebyl normální člověk, nechodil do práce, pořád chtěl řešit nějaké problémy, většinou fyzickou silou. Spor mezi obžalovaným a poškozeným vznikl po letních prázdninách roku 2009, kdy se obžalovaný svědkovi svěřil s tím, že bude dělat ochranku v nějakém podniku. Svědek o tom řekl poškozenému a ten se zajímal, o jaký podnik má jít. Vzkázal prostřednictvím svědka obžalovanému něco v tom smyslu, že v této oblasti zajišťují hlídání oni a nikdo jim do toho nepoleze. Když to svědek řekl obžalovanému, ten nechápal, proč by nemohl podnik hlídat, a řekl, ať se každý stará o své. Když tuto reakci oznámil svědek poškozenému, ten začal shánět informace o obžalovaném, jako kde bydlí a s kým se stýká. Nadále si prostřednictvím svědka vzkazovali různé věci, až svědek řekl, že si to mají vyřídit mezi sebou. Poškozený reagoval tak, že už ví, kde obžalovaný bydlí, a zajde za ním. Ten den večer, okolo 20,00 hodiny pak telefonoval poškozený svědkovi, že obžalovaného zmlátil a ten utekl. Druhý den v zaměstnání svědek na obžalovaném viděl, že je zmlácený, měl nateklé oko. Svědkovi řekl, že poškozený s ním nemluvil, rovnou ho začal mlátit a nakonec postříkal kasrem. Kolem 12,00 hodin telefonoval svědkovi poškozený a řekl mu, že se sejde v 18,00 hodin s obžalovaným v tělocvičně 6. Základní školy a vše dořeší. Také obžalovaný později svědkovi řekl, že mu telefonoval poškozený a že se s ním na uvedeném místě sejde. Svědek pak šel kolem 19,00 hodin do uvedené posilovny cvičit, před 19. hodinou tam přišli další lidé a svědek se ptal přítomného poškozeného, proč tam jsou, když chce situaci řešit s obžalovaným. Poškozený mu na to řekl, že pro případ, kdyby obžalovaný přišel s dalšími lidmi. Svědek pak šel před budovu, kam přijel obžalovaný se svědkem M [REDAKCE] B [REDAKCE], byl tam přítomen i svědek J [REDAKCE] Ch [REDAKCE]. V posilovně byli ještě svědkové J [REDAKCE] Š [REDAKCE] a V [REDAKCE] Z [REDAKCE] a další dva lidé, které svědek neznal. Obžalovaný šel do posilovny za poškozeným, poškozený zavřel dveře a svědek, M [REDAKCE] B [REDAKCE] a J [REDAKCE] Ch [REDAKCE] zůstali venku. Z posilovny byl slyšet nárek a rány, trvalo to pět minut. Svědek chtěl otevřít dveře a podívat se, co se děje, ale bylo zamčeno. Po chvíli se dveře otevřely a všichni vešli dovnitř. Obžalovaný ležel na zemi a u něho byla velká kaluž krve. Svědek M [REDAKCE] B [REDAKCE] mu pomohl vstát a obžalovaný řekl, že jsou tam schovaní

další lidé. Na to poškozený reagoval tím, že vytáhl pistoli, vykřikl, že je od Z [redacted] a začal střílet směrem na obžalovaného. Tuto zbraň svědek viděl vícekrát, poškozený jí nosil stále u sebe. Ukazoval svědkovi i jiné pistole a revolvery, které měl. Po střelbě z vedlejší místnosti vyšli lidé, o kterých svědek hovořil výše, měli u sebe gumové paličky. Svědek poznal V [redacted] Z [redacted] a J [redacted] Š [redacted], který měl na hlavě kuklu. Když poškozený přestal střílet, vzal si baseballovou pálku. Obžalovaný se snažil bránit nějakou lavičkou a chtěl se dostat k východu, poškozený se svědky V [redacted] Z [redacted] a J [redacted] Š [redacted] do něj stále mlátili. Pak se obžalovanému podařilo uniknout a svědek M [redacted] B [redacted] ho strčil do auta. Ještě před tím k obžalovanému přiběhl J [redacted] Š [redacted] a udeřil ho paličkou do zad. Po odjezdu obžalovaného přišel do posilovny svědek J [redacted] Ch [redacted] a křičel na poškozeného, že takhle to být nemělo, že byli domluveni jinak. Poškozený mu na to řekl, o co mu jde, že on by pro svědka udělal cokoli. Přítomní se pak chlubili, jak do obžalovaného bušili gumovými paličkami, poškozený dokonce říkal, že si myslel, že ho zabili. Poškozený pak začal posilovnu uklízet a svědek odešel domů. Kolem 21,00 hodin mu telefonoval poškozený, zda s ním nepojede do [redacted], svědek jel. Poškozený jel za svými kamarády, kteří hlídali diskotéky a od nich dostal neprůstřelnou vestu a ruční granát. Vyprávěl jim, jak zmlátili obžalovaného. Druhý den obžalovaný nepřišel do zaměstnání a svědkovi telefonoval jeho otec, svědek K [redacted] Š [redacted] st., že obžalovaný leží v nemocnici a ptal se, jak to bylo. Svědek se o tom nechtěl moc bavit. Když obžalovaný nastoupil do zaměstnání, byl na svědka naštvaný a řekl mu, že u něho skončil, protože ho nevaroval, že v tělocvičně na něho čekají další lidé. S poškozeným se svědek stýkal do konce prosince roku 2009, pak již ne, protože po něm nechtěl jen ochranu diskoték, ale naznačoval, že by mělo jít též o nějaké vymáhání a krádeže. S tím svědek nesouhlasil. Později svědka poškozený kontaktoval a chtěl po něm nějaké vysvětlení, pak mu i vyhrožoval a svědek si změnil telefonní číslo a měl klid. K dotazům policejního orgánu svědek uvedl, že poškozený se chlubil tím, že pracuje pro Z [redacted]. Svědek je ale ve skutečnosti nikdy neviděl. Poškozený vozil v autě baseballovou pálku, kasr a gumovou paličku, vozil též zmíněný granát a pistoli, kterou někdy nosil v podpažním pouzdru. Dále měl tzv. pěstní nůž. U obžalovaného svědek nikdy střelnou zbraň neviděl. Obžalovaný se o konfliktu v tělocvičně nechtěl bavit, bylo na něm poznat, že má strach. Svědek dále uvedl, že poškozený bral steroidy a lezlo mu to na mozek. Bral velké dávky. Poté byla svědkovi předestřena zaznamenaná komunikace ze sociální sítě Facebook a svědek potvrdil, že vystupuje na této síti jako K [redacted] Š [redacted]. Vysvětlil, že po smrti poškozeného byl na obžalovaného naštvaný a chtěl mu ublížit. Vysvětlil také, že kresbu, která byla nalezena na skřínce obžalovaného v zaměstnání, nakreslil on, protože ho štválo, že se s ním obžalovaný nebaví. Nakreslil zmláceného obžalovaného, naznačené močení znamenalo, že při incidentu v posilovně se obžalovaný pomočil. K dotazům obhájce dodal, že poškozený občas v tělocvičně trénoval box se svědkem J [redacted] Ch [redacted].

Poté byl svědek vyslechnut v přípravném řízení znovu dne 16.9.2010. Po předestření výpovědi svědkyně Z [redacted] K [redacted] ze dne 29.6.2010 svědek uvedl, že je to celé pomotané. Svědkyni skutečně řekl, že to, co vypovídal o poškozeném na policii, nebylo zcela správné. Byl ještě plný emocí ze smrti poškozeného. Jednalo se o věci mezi ním a poškozeným, měli rozbroje. Svědkyně Z [redacted] K [redacted] pak chtěla slyšet, jak to bylo, neboť jí někdo řekl, že problém mezi obžalovaným a poškozeným vznikl kvůli svědkovi. Svědek jí vysvětlil, že obžalovaný něco o poškozeném řekl, svědek to pak řekl poškozenému a z toho vznikl problém. Svědek pak policii o poškozeném uvedl špatné věci, byl z jeho smrti v šoku. Mezi ty špatné věci patří, že uvedl, že poškozený byl agresivní, což není pravda. Svědkův otec svědkovi řekl svůj názor, svědek svého otce považuje za autoritu a byl tím podvědomě ovlivněn. Otec mu neřikal, jak má vypovídat, v žádném případě ho k žádné

výpovědi nenutil. Nikdy nikomu neříkal, že by mu obhájce obžalovaného napovídal, jak má svědek ve věci obžalovaného vypovídat. S obhájcem se znal z dřívějšíka, neboť svědka obhajoval v jiné věci, ale svědkovi pouze řekl, že má jít na policii a vypovídat, svědek původně na policii jít nechtěl. Od doby jeho předchozího výslechu na policii svědka nikdo nekontaktoval a neříkal mu, jak má vypovídat. V době svého prvního výslechu na policii bral antidepressiva, možná vypovídal i bludy, přesně neví. Není schopen říci, co z jeho první výpovědi je pravdivé a co ne, uplynula dlouhá doba, slyšel od lidí mnoho věcí a byl pod léky, sám neví, co je pravda a co ne. S lidmi z okolí poškozeného se nestýká, do posilovny chodí sám. Poškozeného by charakterizoval tak, že to nebyl běžný člověk, ale byl chytrý a uměl vystupovat a jednat s lidmi. Věci řešil v klidu, ale pokud to nešlo, uměl dát i ránu. Po smrti poškozeného měl špatné sny, nedokázal rozlišit, co se mu zdá a co je pravda. Měl výčitky z toho, že mluvil o poškozeném špatně, když si na to vzpomene, má z toho depresi.

V hlavním líčení svědek uvedl, že s poškozeným se moc neznali. Potkali se na koupališti a poškozený mu nabídl práci. Jednalo se o hlídání podniků a vybírání vstupného. Svědek z toho byl nadšený, že si přivydělá nějaké peníze navíc. V zaměstnání se o tom bavil s chlapama, obžalovaný řekl, že se stýká se špatnými lidmi, že poškozený je hajzl, že takové lidi zná. Svědek obžalovanému řekl, že by se o poškozeném takhle bavit neměl, že je to dobrý kluk, že ho nezná. Obžalovaný mu na to řekl, že je mu to jedno, ať to klidně svědek poškozenému řekne, že ho má u prdele. Další den se o tom svědek bavil s poškozeným, ten pouze řekl, že má svědek obžalovanému vyřídit, aby se uklidnil a aby se o něm takhle nebavil. Prostě si přes svědka pořád vyřizovali nějaké vzkazy. Došlo to do takového stadia, že poškozený říkal, že se obžalovaného půjde zeptat, jak to je. Pak už svědek ví z doslechu, že se měli nějak pohádat nebo poprat, že tam měl obžalovaný po poškozeném házet kameny. Vlastně svědkovi ten večer poškozený volal, že tam za obžalovaným byl, že jeli někam ke garážím, tam že si s ním chtěl dát férovku, vyříkat si to, a když se začali prát, obžalovaný na něj začal házet kamení, proto poškozený vytáhl kasr a stříkal po obžalovaném. Potom další den přišel obžalovaný do práce a svědek viděl, že je zmlácen, říkal mu, proč se na to nevykašlou, že je to zbytečné. Potom ten den, co přišel do práce, se měl obžalovaný sejít s poškozeným na 6. Základní škole a nějak si to tam dovyříkat, protože obžalovaný vyprávěl v práci, že by poškozeného zbil. Svědek ví, že měli mezi sebou něco na té 6. Základní škole. Po přečtení výpovědi z přípravného řízení svědek vysvětlil, že jeho první výpověď byla zcela ovlivněna obhájcem obžalovaného, který za ním přišel a řekl mu, že jestli z toho obžalovaného nedostane a nebude vypovídat pro něj, že se postará o to, že svědka potopí na případu, v němž ho zastupoval. Proto tohle všechno svědek uvedl ve výpovědi. Takže tato výpověď je zcela špatná. Lituje toho, ale měl o sebe strach. O obhájci ví, že je to nějaký ■■■ a měl jsem strach, že mu něco udělá. Proto takové věci říkal. Po upozornění státního zástupce na možnost trestního postihu za křivou výpověď svědek uvedl, že si je toho vědom. Na následující dotaz, která z jeho výpovědí je tedy pravdivá, svědek uvedl, že jádro je to, co se stalo, ale v podstatě v hlavním líčení k tomu chtěl říct hodně věcí. To, co vypovídal, tak bylo přesně obráceně. Ohledně incidentu na 6. Základní škole uvedl, že to bylo tak, že poškozený říkal, že tam mají přijít nějakí lidé, že si to spolu vyříkají a řekl, že má svědek jít ven a toto řekl i J■■■ Ch■■■. Čekali tedy venku, pak přijel svědek M■■■ B■■■ s obžalovaným. Svědek, M■■■ B■■■ a J■■■ Ch■■■ zůstali venku, obžalovaný a poškozený byli uvnitř. Neví, jak dlouho tam byli. Potom vyběhl obžalovaný ven a nasedl s M■■■ B■■■ do auta a jeli pryč. To je vše, co svědek viděl. Co se dělo uvnitř, to neviděl. Obžalovaný vyběhl tak rychle, že nebylo poznat, v jakém byl stavu. Po určité době přišel obžalovaný do zaměstnání a řval, že to ještě neskončilo, že poškozeného bude muset někdo zabít a že svědek je hajzl, že to na něj všechno nahrál. Od té doby se spolu nebavili. Na to svědek nakreslil zmíněný obrázek.

Tam byla nakreslená bublina, tam je napsáno, že to ještě neskončilo. To nakreslil, co obžalovaný vykřikoval. Potom ho nazval pohledávka, jelikož věděl, že obžalovaný vybírá nějaké dluhy. Není pravda, co řekl v první výpovědi, že obžalovaný je klidný, tak tomu tak není, vždycky měl v minulosti problémy. Odmala se někde pral a problémy za něj řešil svědek M. B. a svědkův otec. Nikdy by takhle nevypovídal, kdyby o sebe neměl strach, nechtěl do vězení. K dalšímu dotazu státního zástupce vysvětlil, že obhájce obžalovaného, který svědka také obhajoval, mu řekl, že ho může na jeho případu potopit. Svědek z něho měl celkově strach, protože ví, že je nějaké cizí národnosti a ví, že takoví lidé se s nikým nemazlí. Byl ve strachu, měl deprese. Obhájce mu zavolaal, jestli by nemohl přijet do . Sešli se v nějaké hospodě nebo restauraci a tam mu řekl, že obžalovaného z toho musí dostat, že to obhájci dluží. Svědek byl ze všeho psychicky špatný, takže se nechal ovlivnit. Oni využili toho, že byl špatný ze smrti poškozeného. Obhájce nebyl jediný, kdo na něho naléhal, citově ho vydírali i rodinní příslušníci a v zaměstnání na něho byli všichni naštvaní. S obhájcem seděli v restauraci asi hodinu, obhájce mu řekl nějaké body, které má vypovědět. Řekl svědkovi, že musí říci, že obžalovaného zmlátili v té tělocvičně a že poškozený bral steroidy. To ale nebyla pravda. Na dotaz, proč toto vše neřekl již při své druhé výpovědi na policii, svědek vysvětlil, že zasáhli jeho rodinní příslušníci, kteří chtěli, aby to o obhájci neříkal. Na další dotaz státního zástupce svědek uvedl, že k tomuto hlavnímu líčení přijel autem společně se svědkyní Z. K. Popřel, že by v současné době měl z někoho strach. K dalšímu dotazu uvedl, že na tom sice byl psychicky špatně, ale žádné léky nebral. Neví, proč v předchozí výpovědi tvrdil, že bral antidepresiva.

Svědka K. Š. ml. tedy vypovídal ve věci třikrát, pokaždé odlišně. První výpověď se shoduje s tvrzením obžalovaného a svědka M. B., především pokud jde o příčinu vzniku konfliktu mezi obžalovaným a poškozeným a popisu toho, co svědek měl vidět během incidentu v tělocvičně 6. Základní školy. Druhá výpověď předchozí obecně zpochybňuje tvrzení, že svědek bral antidepresiva. Výpověď z hlavního líčení zcela mění první výpověď z přípravného řízení, zpochybňuje ale i některá tvrzení svědka uplatněná v rámci druhé výpovědi, například o požívání léků. Přitom vysvětlení poskytnuté svědkem, že v rámci první výpovědi neuvedl pravdu na základě výhrůžky obhájce obžalovaného a vypovídal dle jeho návodu, v očích soudu neobstojí. Dle tvrzení samotného svědka mu totiž obhájce měl nastínit jen některé body, které měl svědek ve výpovědi uvést, žádné podrobnosti. Z těchto údajných bodů si svědek vybavil jen dva, totiž že měl říct, že obžalovaný byl zmlácen na 6. Základní škole, a že poškozený bral steroidy. Svědek ale v první výpovědi uvedl řadu podrobností a nelze uvěřit tomu, že by si tyto detaily domyslel tak, aby se shodovaly s tvrzeními obžalovaného a svědka M. B. Soud proto dospěl k závěru, že v rámci první výpovědi z přípravného řízení svědek spontánně vypovídal o tom, co skutečně prožil a viděl. Tento závěr soud činí i s přihlédnutím k zásadě hodnocení důkazů v pochybnostech ve prospěch obžalovaného. Platí i to, co soud již uvedl ohledně výpovědi svědka M. B., totiž že svědek ve shodě s obžalovaným uvedl osoby přítomné u konfliktu v tělocvičně 6. Základní školy, shodně s obžalovaným popsal i pokračování v napadení obžalovaného poté, co byly dveře tělocvičny poškozeným odemknuty. Shodně s obžalovaným popsal i jednání poškozeného, včetně střelby proti obžalovanému a výkřiků, aby obžalovaného dodělali. I při hodnocení výpovědi tohoto svědka považuje soud za potřebné dodat, že v rámci tohoto trestního řízení vedeného proti obžalovanému soud nečiní závěry o konkrétní odpovědnosti jednotlivých osob za jejich případný podíl na útoku proti obžalovanému ze dne 9.9.2009 a za podíl na způsobení zranění obžalovaného. I výpověď svědka K. Š. ml. (první výpověď z přípravného řízení) ale potvrzuje, že poškozený D. K. obžalovaného do tělocvičny vylákal a předem věděl, že obžalovaný bude

napaden více osobami za použití prostředků zvyšujících důraznost útoku, do jisté míry organizoval činnost osob napadajících obžalovaného a sám se na tomto napadání také podílel.

Zmíněná první výpověď svědka K. Š. ml. se s výpovědí obžalovaného shoduje i ohledně příčiny, která vyvolala konflikt mezi obžalovaným a poškozeným. Ohledně této části své výpovědi dokonce ani v rámci výpovědi před soudem svědek neuvedl, že by byl kýmkoli naveden, jak měl v první výpovědi v přípravném řízení vypovídat. Proto soud, při respektování zásady hodnocení důkazů v pochybnostech ve prospěch obžalovaného, dospěl na základě obsahově shodných tvrzení obžalovaného a svědka K. Š. ml. k závěru, že konflikt mezi poškozeným a obžalovaným vznikl poté, co svědek poškozenému poskytl informaci o tom, že obžalovaný má zajišťovat ostrahu diskotéky, jejíž otevření bylo plánováno. Poškozený, který podobnou práci vykonával v jiných podnicích, což bylo prokázáno svědeckými výpověďmi i z řad osob jemu blízkých, se nechtěl smířit s tím, že by pro něho obžalovaný představoval konkurenci. Konflikt pak gradoval tím, že si obžalovaný a poškozený vyměňovali slovní výpady prostřednictvím svědka K. Š. ml. a vyústil až v konflikt fyzický. Naopak nevěrohodným se soudu jeví vysvětlení vzniku konfliktu poskytnuté svědky V. Z., J. Š. a M. K., kteří uvedli, že důvodem bylo to, že obžalovaný měl někde prohlašovat, že poškozeného zmlátí. Postrádá logiku, proč by obžalovaný měl někde takové informace šířit, stejně jako postrádá logiku, proč by na takové případné výroky obžalovaného měl vůbec poškozený reagovat, zejména tak razantně, jak reagoval. Ostatně uvedení svědkové i podle obsahu svých výpovědí měli tyto údaje čerpat jen z tvrzení poškozeného, jde tedy o informace zprostředkované. Naproti tomu, v případě svědka K. Š. ml. se jedná o informace, které svědek zaznamenal osobně.

V souvislosti s hodnocením věrohodnosti některé z verzí skutkového děje uváděné svědkem K. Š. ml. je třeba zmínit, že svědkyně Z. Z. v rámci svého výslechu vydala listiny, mimo jiné nákres močící postavy s poznámkami. Svědek K. Š. ml. se přihlásil k autorství této kresby a ve své první výpovědi v přípravném řízení bez vážnějších nelogičností vysvětlil, co kresbou a zejména jednotlivými poznámkami sledoval. Mimo jiné logicky vysvětlil, že naznačené močení nakreslené postavy bylo reakcí na to, že obžalovaný se při incidentu v posilovně 6. Základní školy pomočil. Naproti tomu v pozdějších výpovědích se snažil kresbu a jednotlivé její atributy vysvětlit jinak, avšak mnohem méně přiléhavě. I to přispělo k závěru soudu, že za pravdivou je možno považovat první výpověď svědka z přípravného řízení.

Pro úplnost soud dodává, že dne 9.10.2010 bylo provedeno ohledání prostorů tělocvičny na 6. Základní škole v . Při tomto ohledání, vzhledem k značnému časovému odstupu, dle očekávání nebyly nalezeny žádné stopy, ohledání poskytlo pouze informace o samotném prostoru tělocvičny a zajištění přístupových dveří do tohoto prostoru. Tyto údaje nejsou v rozporu s obsahem výpovědi svědka M. B. a první výpovědi svědka K. Š. ml.

Ohledně zranění obžalovaného a dalších následků incidentu ze dne 9.9.2009 pro obžalovaného měl soud kromě výpovědi obžalovaného a svědků uvedených výše i další důkazy. Z lékařské zprávy datované dnem 25.9.2009 vyplývá, že obžalovaný byl hospitalizován v Nemocnici v v době od 9.9.2009 do 12.9.2009 pro otřes mozku a otevřené rány na hlavě, kontuzi hrudníku a břicha. Uvedl, že na něho spadla skříň v garáži. Při následné observaci bylo vyloučeno jiné trauma mimo otřesu mozku. Odborným vyjádřením

pak bylo konstatováno, že obžalovaný utrpěl otřes mozku a dvě tržné rány vlasaté části hlavy, pracovní neschopnost obvykle odpovídá době dvou týdnů. Obsah těchto zpráv tedy neodporuje tvrzením obžalovaného, včetně jím uvedeného mechanismu vzniku zranění při ošetření v nemocnici. Podobně je tomu u zprávy policie datované dnem 31.3.2010, z níž vyplývá, že v rámci získávání operativních informací k trestné činnosti v období měsíce října 2009 byly zjištěny poznatky k osobě obžalovaného. Konkrétně bylo zjištěno, že obžalovaný měl být napaden poškozeným a dalšími pěti osobami dne 10.9.2009 v tělocvičně 6. Základní školy v [REDAKCE] za použití gumových palic. Ve zprávě se dále uvádí, že obžalovaný věc nenahlásil orgánům činným v trestním řízení a v nemocnici uvedl, že na něho spadla skříň. Opakovaně byl třikrát kontaktován pracovníky ÚOOZ, kterým sdělil, že nehodlá podat trestní oznámení a oficiálně se policii vyjadřovat nebude, neboť má obavy o svoji rodinu. Obavy obžalovaného z budoucnosti dokládá i smlouva, jejíž kopii poskytla v přípravném řízení svědkyně Z [REDAKCE] Z [REDAKCE]. Jde o smlouvu o životním pojištění, kterou uzavřel obžalovaný dne 30.9.2009, obmyšlenou osobou je svědkyně Z [REDAKCE] Z [REDAKCE].

I když soud samozřejmě respektuje presumpci nevinny stíhaných osob až do jejich případného pravomocného odsouzení, musí se mýnit i o skutečnosti, že usnesením Policie ČR, Krajského ředitelství policie [REDAKCE] kraje, územní odbor [REDAKCE] ze dne 7.10.2010 čj.: KRPK-5223-16/TČ-2010-190972, bylo zahájeno trestní stíhání svědků V [REDAKCE] Z [REDAKCE] a J [REDAKCE] Š [REDAKCE] pro trestný čin ublížení na zdraví podle 222 odst. 1 trestního zákona, kterého se měli dopustit dne 9.9.2009 napadením obžalovaného v tělocvičně 6. Základní školy v [REDAKCE]. Dne 4.2.2011 byla ve věci podána obžaloba proti svědkům J [REDAKCE] Š [REDAKCE] a V [REDAKCE] Z [REDAKCE] Okresnímu soudu v [REDAKCE]. Usnesením Policie ČR, Krajského ředitelství policie [REDAKCE] kraje, územní odbor [REDAKCE], ze dne 24.1.2011 čj.: KRPK-537-6/TČ-2011-190972 byla odložena věc podezření ze spáchání trestného činu ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1 trestního zákona poškozeným D [REDAKCE] K [REDAKCE], neboť poškozený zemřel. Jak již bylo řečeno, soud v rámci tohoto řízení nehodlá přijímat žádné závěry ohledně případné viny uvedených svědků, ale v průběhu jejich trestního stíhání byly opatřeny i důkazy, které mají význam při rozhodování o obžalobě podané proti obžalovanému. Ve věci byl mimo jiné vypracován znalecký posudek z oboru chirurgie, který byl v rámci řízení vedeného proti obžalovanému, proveden jako listinný důkaz. Ze závěrů toto posudku plyne, že obžalovaný dne 9.9.2009 utrpěl mnohočetné krevní výrony v oblasti hlavy, hrudníku, břicha a dolních končetin, tržné rány hlavy, povrchní poranění stěny břišní a otřes mozku, tedy poranění z medicínského hlediska kvalifikované jako středně těžké poškození zdraví. Po dobu čtyř dnů byl významněji omezen v obvyklém způsobu života hospitalizací, po dobu dvou týdnů nemohl vykonávat zaměstnání a po dobu čtyř týdnů trpěl bolestmi. Zranění nelze označit jako vážnou poruchu zdraví, nezanechalo trvalé následky ve smyslu somatickém. Mechanismem, kterým mělo být zranění způsobeno, tedy úder baseballovými pálkami a gumovými palicemi, mohlo dojít k vážnému poškození zdraví. Prvotně uváděný mechanismus vzniku zranění, tedy pád skříňe na obžalovaného, znalkyně vyloučila jako možný způsob vzniku zranění. Ve věci byl vypracován též znalecký posudek z oboru psychologie ohledně obžalovaného, který byl rovněž v rámci řízení vedeného u zdejšího soudu, proveden jako listinný důkaz. Znalkyně mimo jiné konstatovala, že v důsledku události ze dne 9.9.2009 je zřejmé podezření na vznik posttraumatické stresové poruchy obžalovaného. Jsou to další důkazy potvrzující následky události ze dne 9.9.2009 pro obžalovaného.

Svědkové ze třetí uvedené skupiny měli možnost vidět událost, která se odehrála dne 30.3.2010 v dopoledních hodinách před domem č. [REDAKCE] ve [REDAKCE] ulici v [REDAKCE],

respektive určitý časový úsek této události.

Svěděk P. M. v přípravném řízení vypověděl, že dne 30.3.2010 byl v bytě své bývalé družky v ulici č. v pátém patře. Byt má okna do ulice. Když se díval z okna, viděl, že na ulici stálo nákladní auto oranžové barvy se zapnutými majáky. Kolem 10,32 hodin přijelo ze směru od 6. Základní školy osobní auto tmavě šedé barvy a zastavilo před nákladním autem. Z místa řidiče vystoupil muž ve věku kolem 30 let oblečený do modré sportovní mikiny či bundy a sportovních tepláků či kalhot tmavé barvy. Byl dohola ostříhaný, sportovní postavy. Rozhazoval rukama a šel před předek svého vozu, kam svědek neviděl, neboť mu výhled zakrýval strom. Rychlým krokem se na místo přiblížil muž oblečený do khaki bundy a běžových kalhot. Byl robustní postavy, na hlavě neměl žádnou čepici. Svědkovi došlo, že patří k tomu nákladnímu automobilu. Oba muži si mezi sebou něco říkali a gestikulovali rukama, pak se začali navzájem bít pěstmi. Nedokázal říci, kdo dal první ránu. Souboj trval asi dvě a půl minuty, z pohledu svědka nebylo zřejmé, že by někdo měl převahu. Pak se oba muži začali rozcházet, starší muž šel rychlým krokem k nákladnímu autu, mladší šel pomalým krokem k osobnímu autu, které mělo pootevřené dveře řidiče. Když byl půl metru od auta, zahlédl svědek před osobním autem staršího muže, který šel s nataženou pravou rukou, ve které měl pistoli. Pak hned svědek uslyšel výstřel. Mladší muž se nijak nelekl, jen šel rychlým krokem za své auto. Starší muž vykročil směrem na druhou stranu auta, tedy k místu spolujezdce a znovu vystřelil směrem k mladšímu muži, svědek zaznamenal nejméně čtyři výstřely. Reagoval tím, že na muže zakřičel a mobilním telefonem zatelefonoval na linku 158. Po výstřelech mladší muž spadl na břicho směrem dopředu na zem, starší muž k němu došel a ještě jednou vystřelil směrem k zemi, kde ležel mladší muž. Dle názoru svědka byla střelba mířená, starší muž mířil podle toho, jak se pohyboval mladší muž. Pak starší muž ještě ležícího mladšího muže kopl do boku, bylo to spíše takové dloubnutí. Pak starší muž svědkovi zmizel za stromem a po chvíli se vrátil, na hlavě měl červenou kšiltovou čepici. Řekl ležícímu muži, aby vstal. Poté vytáhl mobilní telefon a někam telefonoval. Pak přijeli policisté a staršího muže zatkli. Svědek dodal, že nemá žádnou oční vadu, nosí brýle jen nablízko.

V hlavním líčení svědek vypovídal shodně, k dotazům upřesnil některé informace. Dodal, že střílející muž byl při prvním výstřelu čelem k vozu, druhý muž se vracel k osobnímu vozu, zastavil půl metru před otevřenými dveřmi osobního vozu. Směřoval k autu docela v pohodě, po té rvačce se jen upravoval, šel zvolna. Při rvačce byl agresivnější mladší muž z osobního vozu, který rvačku začal.

Svěděk K. T. v přípravném řízení uvedl, že bydlí v ulici, ve třetím patře. Okna bytu vedou mimo jiné do ulice. Dne 30.3.2010 si šel zakouřit na balkon a viděl ve ulici nákladní automobil oranžové barvy a pracovníky technických služeb, jak opravovali silnici. Všiml si i osobního automobilu tmavě šedé barvy stojícího před nákladním automobilem. Uslyšel zvuk šarvátky, jako když někdo dá někomu facku. Když se podíval tím směrem, uviděl dva muže, kteří se prali. Jeden byl menší postavy, oblečený do modré teplákové bundy, nakrátko ostříhaný. Druhý byl vyšší postavy a měl oblečenou khaki bundu a světle zelené kalhoty. Během šarvátky padaly rány pěstí z obou stran, svědkovi se jevilo, že převahu měl muž v modré bundě. Pak vše ustalo, muž v modré bundě zůstal stát a druhý muž šel rychlou chůzí k nákladnímu autu. Svědek si všiml, že muž si stoupl na schůdek a natáhl se do kabiny nákladního auta. Když sestoupil na vozovku, viděl v jeho ruce svědek zbraň. Jednalo se o pistoli s tenkou delší hlavní. Když se svědek podíval více vlevo, viděl, jak muž v modré bundě byl asi jeden metr od dveří řidiče osobního

automobilu, dveře otevíral. Větší muž natáhl ruku s pistolí dopředu a šel směrem k muži v modré bundě. Když byl asi dva metry před osobním automobilem, ozval se první výstřel. Pak následovaly ještě další dva výstřely a muž v modré bundě se zapotácel či skrčil za auto. Muž se zbraní obešel auto, pak svědek viděl, jak natáhl ruku a následovaly další dva nebo tři výstřely. Pak normální chůzí přešel k nákladnímu automobilu a znovu se natáhl do kabiny, svědek usoudil, že tam vrátil zbraň. Doplnil, že si také všiml, jak muž v khaki bundě do ležícího muže kopl a něco mu říkal, neví ale, zda to bylo bezprostředně po výstřelech nebo poté, kdy se muž v khaki bundě k ležícímu muži vrátil. Poté znovu odešel k nákladnímu autu, nasadil si červenou kšiltovou čepici a telefonoval. Mezi tím na místě zastavilo vozidlo Ford Fiesta bílé barvy, ze kterého vystoupily dvě ženy. Obě šly k ležícímu muži, pak k němu přistoupil ještě nějaký jiný muž a poté přijela policie. Svědek dodal, že nemá žádnou oční vadu, brýle nenosí. K dotazu obhájce uvedl, že v jednání muže v khaki bundě nezaznamenal žádnou paniku, jevil se svědkovi jako klidný.

V hlavním líčení svědek vypovídal shodně. K dotazům doplnil, že to, že muž se zbraní do ležícího muže kopl, usoudil z pohybu horní části těla muže se zbraní. Během fyzického konfliktu byl rozhodně agresivnější muž, který byl zastřelen, střílející muž se jen bránil.

Svědčce D. H. v přípravném řízení vypověděla, že bydlí v na adrese , dvě okna bytu vedou do ulice. Byt je ve třetím patře. Dne 30.3.2010 v dopoledních hodinách vyhlédla z okna do ulice a viděla tam nákladní auto technických služeb oranžové barvy. Před ním stál osobní automobil hnědé barvy. Viděla dále dva muže, jeden byl mladší a menší a měl modré oblečení, druhý byl starší, jeho oblečení si nevybavila. Byl vyšší, než mladší muž. Viděla, že starší muž šel od nákladního auta směrem k osobnímu, mladší muž stál u osobního auta na straně spolujezdce blíže chodníku. Během chůze starší muž držel v ruce pistolí, ze které třikrát po sobě vystřelil. Po výstřelech se mladší muž zapotácel, došel dva až tři metry ke kraji silnice a lehl si na pravý bok vedle kontejneru. Starší muž k němu došel, kopl ho nohou do břicha, namířil pistolí směrem dolů a znovu třikrát vystřelil. Pak svědkyně odstoupila od okna. Když se později podívala z okna ložnice, viděla, že starší muž měl ruce nad hlavou a byl zadržen policií. Dodala, že na dálku vidí dobře, brýle nosí pouze nablízko.

V hlavním líčení svědkyně vypovíдалa stručněji. Uvedla, že si všimla stojících vozidel, stál tam jeden menší pán a druhý pán, který šel k velkému autu technických služeb. Zahlédla, jak se mu v ruce objevila pistole. Najednou namířil proti tomu druhému pánovi, myslela si, že je to legrace. Potom jsem ještě viděla, jak poškozený ležel na zemi a ten, co střílel, k němu přišel a ještě střílel. Po přečtení výpovědi z přípravného řízení neměla svědkyně k jejímu obsahu žádné připomínky. K dotazům dodala, že žádný konflikt mezi oběma muži neviděla.

Svědce J. H. v přípravném řízení vypověděl, že bydlí v bytě se svojí manželkou, svědkyní D. H. Z okna bytu se nedíval, pouze podvědomě zaregistroval, že před domem na ulici stojí nákladní vozidlo technických služeb. Svoji manželkou byl upozorněn, že se na ulici střílí. Šel se proto podívat z okna a u kontejneru viděl ležet muže v modré bundě. Pak viděl, že k ležícímu muži šel jeden z pracovníků technických služeb, na hlavě měl červenou kšiltovku, svědek se domníval, že jde ležícímu muži pomoci. Tohoto muže svědek popsal jako vysokého a statného, měl tmavé kalhoty. Když přistoupil k ležícímu muži, ten zdvihl hlavu. Pak si svědek všiml, že muž v kšiltovce něco drží v ruce a zaslechl tři nebo čtyři výstřely, poté si uvědomil, že muž v kšiltovce měl v ruce zbraň. Střílel zbraní směrem dolů, svědek odhadl, že do oblasti hrudníku ležícího muže. Po posledním

výstřelu muž v kšiltovce do ležícího muže kopl. Kopnutí svědek charakterizoval spíše jako strčení nohou. Vzhledem k tomu, že svědek právě fotografoval, zjistil, že událost začal sledovat v 10,36 hodin. K dotazům obhájce doplnil, že neslyšel žádné výkřiky, muž v kšiltovce se mu jevil jako klidný.

V hlavním líčení svědek vypovídal shodně, jen si nedokázal vybavit, zda měl či neměl střelec pokrývku hlavy. K dotazům doplnil, že žádný konflikt mezi oběma muži neviděl, událost začal sledovat až od okamžiku, kdy jeden z mužů ležel na chodníku.

Svědčce M. S. v přípravném řízení vypověděla, že dne 30.3.2010 byla se svým synem na procházce ve ulici, povídala si se svojí kamarádkou. Nedaleko stálo nákladní vozidlo technických služeb, pracovníci spravovali silnici. Pak si všimla muže, který u auta vylezl na schůdky a něco dělal v kabině. Neví, zda měl něco v ruce, když z auta vylezl. Pak uslyšela několik výstřelů rychle po sobě. Když se otočila, viděla muže, který byl předtím v nákladním autě, jak stál před zaparkovanými auty a měl ruku před sebou, spíše směrem dolů. Po výstřelech se muž vrátil k nákladnímu autu, znovu vylezl na stupačku a pak šel za auto a řekl přítomným, aby zavolali policii. Potom sám mobilním telefonem někam telefonoval. Poškozeného svědkyně vůbec neviděla. Před střelbou nezaznamenala žádný konflikt či rvačku. Muž z nákladního auta vypadal po střelbě úplně klidně. V hlavním líčení byla výpověď svědkyně přečtena.

Svědčce B. M. v přípravném řízení uvedla, že bydlí v ulici č. v šestém patře, okna bytu vedou i do ulice. Dne 30.3.2010 byla doma v pracovní neschopnosti. Kolem 11,00 hodin šla do kuchyně a zvenku uslyšela ránu podobnou výstřelu. Podívala se z okna a slyšela křik, ale nerozuměla ani slovo. Pak uslyšela pět až šest ran zvukově stejných jako první rána. Vedle novinového stánku viděla na zemi boty modré barvy, více z poškozeného neviděla. Na vozovce stálo vozidlo šedé barvy a proti němu nákladní auto technických služeb. Všimla si stojícího muže, kterého ale nedokázala blíže popsat, jen že na hlavě měl červenou kšiltovou čepici. Pak poblíž zastavilo bílé auto, ze kterého vystoupily dvě ženy a šly k ležícímu muži, přišel tam i pán, který bydlí nedaleko. K dotazu svědkyně dodala, že nosí brýle na dálku, při sledování události je neměla. V hlavním líčení byla výpověď svědkyně přečtena.

Svědčce H. G. v přípravném řízení uvedla, že dne 30.3.2010 byla jako každý jiný den ve svém krejčovství v na adrese . Krejčovství má v přízemí v objektu bývalé kočárkovny. Kolem 10,30 hodin šla domů, a když zašla do kuchyně, odkud má výhled do ulice, všimla si, že tam stojí velké oranžové auto technických služeb. Po vyhlédnutí z okna viděla, jak nějaký člověk stál u popelnice a do něčeho kopal. Byl vysoký a silný, na hlavě měl čepici a byl oblečen do montérek, snad oranžové barvy. Nic neslyšela, pak ten člověk šel k nákladnímu autu. Vylezl na stupačku, ohnul se do kabiny a vyndal pistoli tmavé barvy, kterou držel v pravé ruce. Šel směrem k té popelnici, tam namířil zbraň dolů a padlo pět výstřelů. Pak šel se zbraní zpět do auta, znovu vylezl na stupačku a zbraň položil do auta. Vrátil se k popelnici, sehnul se a něco dal do kapsy. Manžel svědkyně pak šel ven, svědkyně viděla, že ukazoval policistům, kdo střílel. Všimla si ještě muže v modrém triku, který tam pobíhal. Manžel pak svědkyni řekl, že by to měl být spolujezdec poškozeného. Tohoto muže svědkyně viděla vylézat z osobního auta, které tam stálo, pak někam zmizel. Druhý den za svědkyni přišli nějakí svalovci v tmavých brýlích a ptali se svědkyně na manžela, zda mu ten mrtvý něco říkal. Sdělila jim, že nic. Svědkyně dodala, že používá brýle na dálku o síle 1,75 dioptrie. Bez nich ale vidí dobře, jen

nerozezná detaily. K dotazu obhájce svědkyně dodala, že dle jejího názoru muž v modrém triku vylezl z auta až po střelbě, vylézal z místa řidiče.

V hlavním líčení svědkyně vypovídala shodně. K dotazům dodala, že odchozí události na místě činu nezaznamenala. Vše sledovala z okna v přízemí.

Svědék V [REDACTED] G [REDACTED] v přípravném řízení uvedl, že bydlí společně s manželkou, svědkyní H [REDACTED] G [REDACTED], ve [REDACTED] ulici č. [REDACTED] v přízemí, okna bytu vedou mimo jiné do [REDACTED] ulice. Dne 30.3.2010 byl po noční směně a spal, probudil se kolem 10,00 hodin. Byl probuzen rámušem, neboť ve [REDACTED] ulici probíhalo asfaltování vozovky. Kolem půl jedenácté chtěl jít něco koupit, a když se obouval v předsíni, uslyšel z venku pět střelných ran bezprostředně po sobě. Že se jednalo o pět výstřelů, usoudil i z toho, že pak venku na zemi viděl pět prázdných nábojnic. Manželka, která stála u okna, svědkovi řekla, že na silnici je nějaký muž a střílí směrem dolů. Svědek pak šel před dům, kde viděl odstavené nákladní auto technických služeb a proti němu osobní auto tmavě šedé barvy. Svědek si všiml muže ve věku kolem 35 až 40 let silnější postavy, který stál u přední části osobního auta. Pak svědkovi trafikant sdělil, že tento muž zastřelil jiného muže. Proto se svědek šel podívat za popelnici, a tam viděl dvě ženy u ležícího muže. Ležící muž byl oblečen do modrého trika a tepláků tmavé barvy, u pasu měl ledvinku. Ženy toho muže ošetřovaly. Po chvíli tam přišel další muž ve věku kolem 30 let, sedl si na bobek, otevřel ledvinku poškozeného a vzal z ní mobilní telefon, ve kterém listoval. Pak do telefonu začal mluvit, někomu říkal, aby přijel a nadiktoval adresu. Po příjezdu policie byl muž, který měl střílet, stále u nákladního auta. K dotazu svědek dodal, že u osobního automobilu nebyl v době jeho příchodu nastartován motor, to by bylo cítit. Muž, který měl střílet, se svědkovi jevil apatický, jen stál a koukal. Nevšiml si, že by někdo nastupoval či vystupoval v době jeho přítomnosti do osobního auta. V hlavním líčení byla výpověď svědka přečtena.

Svědkyně B [REDACTED] T [REDACTED] v přípravném řízení vypověděla, že dne 30.3.2010 umývala okna svého bytu v [REDACTED], [REDACTED] ulici č. [REDACTED] ve třetím patře. Kolem 10,30 hodin si všimla, že na silnici ležel mladý člověk s hlavou na chodníku a tělem do silnice. Byl oblečen do bundy a kalhot tmavé barvy, pohyboval hlavou a chtěl se zvednout. Přišel k němu muž robustnější postavy oblečený do montérek. Pak svědkyně uslyšela čtyři rány rychle za sebou, ale nedošlo jí, že by to mohlo souviset s tím ležícím mužem. Když se podívala dolů, ten robustnější muž přistoupil k ležícímu a dvakrát až třikrát ho kopl do břicha. Dle názoru svědkyně kopal největší silou, jakou mohl vyvinout. Svědkyně se pak šla podívat před dům a viděla robustnějšího muže stát u trafiky, připadal jí klidný. K dotazu dodala, že neviděla, že by někdo nastupoval či vystupoval do osobního auta, které stálo několik metrů před nákladním autem technických služeb. Robustnější muž čekal na příjezd policie a v klidu se nechal zajistit.

V hlavním líčení svědkyně vypovídala o podstatných okolnostech shodně, jen se nezmínila o tom, že robustnější muž do ležícího kopal. K dotazu obhájce vysvětlila, že několik kopanců skutečně viděla, nezaznamenala při tom, že by se tělo ležícího muže pohnulo. Na kopajícím muži přitom pozorovala projevy zloby. Dodala, že předchozí souboj mezi oběma muži neviděla. Brýle na dálku nenosí.

Svědék F [REDACTED] G [REDACTED] v přípravném řízení vypověděl, že po dobu asi jednoho roku byl spolupracovníkem obžalovaného v technických službách v [REDACTED]. Obžalovaný byl klidné povahy, jen tak ho něco nerozházelo. Dne 30. 3. 2010 společně s dalšími pracovníky

opravovali výtluky na silnicích. Kolem 11,00 hodin zaparkovali nákladní auto ve [REDAKCE] ulici. Při práci svědek zaslechl nějaké rány, ale nevěnoval jim pozornost, nebylo to nic velkého a stál u válce na asfalt, který dělá velký hluk. Když pak vyšel zpoza nákladního auta, všiml si, že před ním stojí osobní automobil černé či šedé barvy. Za ním na zemi ležel na pravém boku člověk oblečený do sportovního oděvu, bundy modré barvy a tepláků černé barvy. U něj byl nějaký člověk, který mu zakláněl hlavu. Obžalovaný stál opodál a křičel, ať zavolají sanitku. Nikdo z nich ale sanitku nevolal. Za chvíli přijela policie a obžalovaného zatkla. Muže ležícího na zemi svědek znal od vidění, znal jeho jméno. Předtím svědkovi obžalovaný neříkal, že by měl s poškozeným nějaké problémy, ani svědek nevěděl, že poškozený měl zbraň. Před střelbou svědek nezaznamenal žádnou potyčku mezi obžalovaným a poškozeným. Po střelbě se mu obžalovaný jevil jako rozrušený, v šoku, nestál na místě a stále chodil okolo nákladního auta. V hlavním líčení byla výpověď svědka přečtena.

Svědka P [REDAKCE] C [REDAKCE] v přípravném řízení uvedl, že poškozeného znal asi sedm let, seznámili se v posilovně 6. Základní školy v [REDAKCE]. Mimo posilovnu se jen náhodně setkali, nenavštěvovali se. Poškozený se mu jevil normální, nebyl nervózní ani agresivní. Obžalovaného svědek vůbec neznal. Dne 30.3.2010 byl ráno kolem 9,30 hodin cvičit v posilovně 6. Základní školy, byl tam i poškozený a další dva lidé. Při odchodu poškozený posilovnu zamknul. Svědek šel domů, jeho byt je v sedmém patře přímo nad místem činu. V kuchyni zaslechl čtyři až pět výstřelů bezprostředně po sobě a když se podíval z okna, viděl auto poškozeného, které stálo ve [REDAKCE] ulici. Naproti němu stálo nákladní auto oranžové barvy. Poškozený ležel na straně silnice, svědek z něho viděl pouze nohy od kolen dolů, ale podle auta a oblečení poznal, že jde o poškozeného. Z okna viděl, jak do poškozeného kopal nějaký muž a přitom něco křičel. Byl vyšší postavy a na hlavě měl kšiltovou čepici. Svědek běžel pomoci poškozenému, byl u něho první, pak tam přišla nějaká žena, která si myslela, že jde o autonehodu. Svědek poškozenému zvedl mikinu vpředu i vzadu a viděl dvě rány na jeho hrudníku a jednu na břicho, všude bylo hodně krve. Chtěl zavolat sanitku, proto otevřel ledvinku poškozeného, kterou měl poškozený u pasu a vyndal z ní telefon. Něco na telefonu vytočil, ale asi se nikam nedovolal, ta žena mu řekla, že už pomoc volala, proto svědek vrátil telefon do ledvinky. Nic jiného z ledvinky nebral. Protože u auta poškozeného běžel motor, svědek ze strany spolujezdce vlezl dovnitř a motor vypnul. Sedačka spolujezdce byla prázdná, v autě svědek nic nebral ani nepřemísťoval. Muž, kterého svědek viděl kopat do poškozeného, byl opodál a někam telefonoval. Když se ho svědek ptal, co udělal, řekl, že to nemá řešit, že už na sebe volá policii. Po příjezdu policie byl ten muž vyzván, aby nasedl do policejního auta, což udělal. Ten muž svědkovi připadal úplně klidný. K dotazům svědek dodal, že neviděl žádnou potyčku mezi poškozeným a tím mužem, nevšiml si ani, že by ten muž na místě sbíral nábojnice či něco jiného.

V hlavním líčení svědek uvedl, že o vztazích poškozeného s obžalovaným neví nic. Poté vypovídal shodně, jako v přípravném řízení. K dotazu státního zástupce vysvětlil, že do auta poškozeného šel proto, že přítomná žena mu řekla, aby vypnul motor auta. Okolo obou stojících aut bylo možno projet. K dotazu obhájce uvedl, že do auta poškozeného šel ze strany spolujezdce, protože na straně řidiče jezdila auta. V ledvince poškozeného si nevšiml ničeho jiného, než telefonu. Rovnou z místa činu byl policií převezen k výslechu.

Svědkyně A [REDAKCE] H [REDAKCE] v přípravném řízení vypověděla, že dne 30.3.2010 jela kolem půl jedenácté se svojí dcerou K [REDAKCE] H [REDAKCE] natankovat pohonné hmoty do jejich vozidla Ford Fiesta. Poblíže 6. Základní školy viděla ve svém jízdním pruhu stát dvě auta, osobní automobil šedočerné barvy a nákladní auto oranžové barvy. Myslela si, že se

jedná o dopravní nehodu, neboť u aut na zemi viděla ležet člověka. Po zastavení z vozidla vystoupila, vystoupila i její dcera. U zadní části osobního automobilu stál muž ve věku kolem 40 let vyšší postavy, svědkyně si všimla, že mu chyběl jeden zub a v puse měl krev. Ptala se ho, zda volá záchranku, ten muž neodpověděl, měl mobilní telefon u ucha. Proto svědkyně svým mobilním telefonem zavolala na linku 155, dle výpisu z telefonu to bylo v 10,43 hodin. Protože se napojila na automat, zavěsila, a ihned zavolala na linku 158, kam se dovolala. Pak se věnovala muži ležícímu na zemi. Byl oblečen do modré šustákové bundy a riflí nebo šustákových kalhot. Po přetočení muže do stabilizované polohy si všimla, že na břicho měl kolem pasu zapnutou ledvinku. Ještě žil, ale chrčel. Pak přiběhl nějaký muž v modrém tričku a tvrdil, že se díval z okna, a že ležícího muže někdo zastřelil. Svědkyně pak poslala svoji dceru do jejich auta, ta ale neodešla. Ten muž v modrém tričku z ledvinky ležícího muže vyndal mobilní telefon, pak jej vrátil zpět. Svědkyně neví, proč mobilní telefon bral, neměl ho tak dlouho, aby stihl zatelefonovat. Po příjezdu policie muž stojící vedle nákladního automobilu zvedl ruce, jako že se vzdává, a šel policistům vstříc. K dotazu svědkyně dodala, že když muž v modrém tričku řekl, že se tam střelilo, všimla si v okolí ležícího muže nábojnic a pod jeho tělem zdeformované střely.

V hlavním líčení svědkyně vypovídala shodně. K dotazu předsedy senátu doplnila, že muž v modrém tričku otevřel dveře spolujezdce u osobního automobilu. K dotazu obhájce dodala, že ležící muž neměl na ruku rukavice.

Svědka K [REDAKCE] H [REDAKCE] v přípravném řízení vypovídala shodně jako její matka, svědkyně A [REDAKCE] H [REDAKCE]. K dotazům dodala, že si všimla v okolí ležícího muže nejméně pěti nábojnic. Muž v modrém tričku před tím, než si vzal telefon z ledvinky poškozeného, šel do osobního automobilu ze strany spolujezdce a něco tam dělal, možná hledal mobilní telefon.

V hlavním líčení svědkyně vypovídala shodně a k dotazu předsedy senátu doplnila, že ležícího muže znala podle jména, neznala se s ním ale blíže osobně. K dalším dotazům uvedla, že nesledovala, co dělal muž v modrém tričku v autě poškozeného, nevšimla si, že by z auta něco bral. Ani ona si nevšimla rukavic na ruku poškozeného.

Z výpovědí svědků, kteří sledovali popsané etapy události ze dne 30.3.2010, měl soud možnost zmapovat prakticky celý průběh události. Žádný ze svědků sice neviděl celou událost, ale každý vnímal nějakou etapu a souhrn jejich výpovědí mapuje vše důležité. Svědectví pokrývají dobu od příjezdu osobního automobilu řízeného poškozeným, přes konflikt mezi obžalovaným a poškozeným, při němž byl dle svědků, kteří konflikt viděli, aktivnější poškozený, přes odchod poškozeného k osobnímu automobilu a obžalovaného do kabiny nákladního automobilu pro zbraň, střelbu obžalovaného proti poškozenému, poskytování pomoci poškozenému a chování obžalovaného po střelbě, až po příjezd policie a zadržení obžalovaného. Výpovědi svědků jsou až na nepodstatné výjimky ve vzájemném souladu, především pokud jde o časovou souslednost událostí. Takovou výjimkou je otázka, zda měl či neměl obžalovaný pokrývku hlavy, případně kdy v průběhu události jí měl a kdy nikoli. Vyřešení této otázky nepovažuje soud za důležité pro rozhodnutí o žalovaném skutku. Je pochopitelné, že svědci, kteří patrně poprvé v životě mohli bezprostředně vnímat, jak někdo střelbou ze zbraně usmrtil jinou osobu, spíše zaujmou jiné skutečnosti, než pokrývka hlavy střelce. Stejně tak soud nepovažuje za potřebné blíže se věnovat odstraňování rozporů mezi jednotlivými výpověďmi svědků, pokud jde o počet výstřelů, které jednotliví svědci zaznamenali. K této otázce má dostatek jiných, objektivních důkazů, které budou zmíněny

vzápětí. Větší pozornost si nezaslouží ani otázka počínání svědka P. C. na místě činu. Z důkazů, které budou zmíněny níže, sice plyne, že z mobilního telefonu poškozeného bylo krátce telefonováno v době, kdy již poškozený telefon použít nemohl, a že svědek tedy nemluvil pravdu, nicméně nebylo vyvráceno tvrzení svědka, že byl ihned z místa činu odvezen policií k výslechu, takže je zřejmé, že nemohl odstranit z ledvinky poškozeného či z vozidla poškozeného žádné věci důležité pro trestní řízení.

Objektivní důkazy, které má soud na mysli, byly zajištěny především při ohledání místa činu. Ohledání místa činu bylo provedeno ihned dne 30.3.2010, zahájeno bylo v 11,00 hodin. V protokolu je popis místa činu včetně stojících vozidel a nalezených a zajištěných stop, jakož i popis těla poškozeného a místa jeho nálezu. Průběh ohledání byl zachycen na fotodokumentaci, k protokolu jsou přiloženy i plánky místa činu a okolí. Jako věcná stopa č. 1 byla zajištěna zbraň uvedená ve výroku rozsudku. Ta byla nalezena v kabině nákladního automobilu pod podsedákem umístěným na sedadle. Z této zbraně byla také sejmuta pachová stopa označená č. 2. Číslem 4. byla označena biologická stopa – úlomek zubu. Čísly 5 až 9, 11, 17 byly označeny vystřelené nábojnice, č. 10 vystřelená střela. Číslem 13 byl označen vstřel na liště u levých předních dveří vozidla poškozeného. Číslem 12 byla označena biologická stopa – skvrny na plastové liště levých zadních dveří vozidla poškozeného. V rámci ohledání těla poškozeného byla nalezena v tratolišti krve pod tělem poškozeného vystřelená střela označená jako stopa č. 14. Jako stopy č. 15 a 16 byly zajištěny bunda poškozeného a jeho ledvinka. Pomocí detektoru kovů byla nalezena ještě biologická stopa č. 18, tedy zub, a věcná stopa č. 19, otvor po střele na stěně domu ve [redacted] ulici č. [redacted]. Pokud jde o popis zranění poškozeného, ten bude podrobněji zmíněn v souvislosti se znaleckým posudkem z oboru soudního lékařství. Zajištěná zbraň byla podrobněji zkoumána na pracovišti kriminalistické techniky a byly z ní sejmuty další stopy, konkrétně stěr ze zbraně označený jako stopa č. 20, stěr z náboje zajištěného v nábojové komoře označený jako stopa č. 21 a samotný náboj označený jako stopa č. 22. Ze samotného protokolu nevyplývá, že by byla přímo ohledána ledvinka poškozeného a její obsah, ale z přiložené fotodokumentace je zřejmé, že v ledvince se nacházely dva mobilní telefony, pouzdro na telefon, slzný sprej, pěstní nůž a peníze. Přesná místa nálezů jednotlivých stop, jakož i těla poškozeného, zřejmá z fotodokumentace, nejsou v rozporu s tím, jak průběh události popisovali svědci.

Dne 31.3.2010 bylo provedeno dodatečné ohledání osobního automobilu poškozeného. Ve dveřích vozidla byla nalezena věcná stopa č. 23 – zlatý boxer, věcná stopa č. 24 - gumová palice s černou rukojetí, věcná stopa č. 25 - 2 ks slzných sprejů, věcná stopa č. 26 – pár kožených rukavic s vyztužením na hřbetní straně a věcná stopa č. 27 – listinné materiály. Po odstranění vnitřního čalounění levých předních dveří vozidla byla nalezena balistická stopa č. 28 – vystřelený projektil. Z dalších stop stojí za pozornost věci nalezené v zavazadlovém prostoru vozidla, konkrétně nůž označený jako stopa č. 32, gumová palice označená jako stopa č. 33 a plastový obal na akustickou pistoli s 28 ks nábojů označené jako věcné stopy č. 35, 35a, b. V zadní části vozidla byla nalezena věcná stopa č. 36 – hliníková baseballová pálka. Pod sedadlem řidiče byl přidělán upravený opasek, ve kterém byla nalezena věcná stopa č. 40 - armádní nůž a věcná stopa č. 41 – pouzdro na krátkou ruční palnou zbraň. Ve vozidle byly nalezeny též doklady poškozeného a doklady k tomuto vozidlu. Z prostřelené plastové lišty z levých předních dveří vozidla byl odebrán stěr k určení povýstřelových zplodin označený jako stopa č. 44. Mezi listinnými materiály byly nalezeny dokumenty vztahující se k mobilním telefonům, resp. volacím číslům [redacted], [redacted] a [redacted]. I průběh tohoto ohledání, jakož i místa nálezů jednotlivých stop, byly zachyceny na fotodokumentaci.

Věci nalezené ve vozidle, které dle výpovědí svědků užíval výlučně poškozený, nepovažuje soud, na rozdíl například od svědka P. P., za standardní výbavu motorového vozidla. I pokud by soud připustil, že se jednalo o věci sloužící výlučně k obraně poškozeného, jak uváděli další svědci, například V. Z. či J. Š., je nutno z množství a rozmanitosti těchto věcí dovodit, že poškozený se musel výrazně obávat, že bude nucen se bránit útokům jiných osob. Takové obavy jistě nesdílí běžný občan dodržující všechny právní předpisy a pravidla společenského chování. Samozřejmě je namístě učinit závěr, že pokud poškozený uvedenými věcmi disponoval a měl je umístěny tak, aby byly pro něho snadno dosažitelné, nepochybně byl ochoten tyto věci použít. Lze tak důvodně předpokládat, že souhlasil i s použitím podobných předmětů při útoku proti obžalovanému dne 9.9.2009. Že poškozený nebyl občanem respektujícím zákony, plyne ze zprávy Městského úřadu v. z níž bylo zjištěno, že poškozený byl v roce 2008 projednáván pro přešpek proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, především ale z opisu rejstříku trestů poškozeného a kopií odsuzujících rozhodnutí. Z těchto důkazů bylo zjištěno, že byl v minulosti třikrát soudně trestán. V roce 2004 byl odsouzen Okresním soudem v. pro trestný čin vydírání podle § 235 odst. 1 trestního zákona k podmíněnému trestu odnětí svobody. Ve stejném roce byl tímž soudem odsouzen pro trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) trestního zákona a byl mu uložen souhrnný podmíněný trest, ve zkušební době se osvědčil. Rovněž v roce 2004 byl stejným soudem uznán vinným znovu trestným činem maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) trestního zákona a uložený trest obecně prospěšných prací i trest zákazu činnosti vykonal, i všechna i citovaná odsouzení poškozeného jsou tedy zahlazena.

Nález páru kožených rukavic, zejména místo nálezu, vede soud k závěru, že není vyvráceno tvrzení obžalovaného, že v době jeho vzájemného konfliktu s poškozeným, měl poškozený na ruku takové rukavice. Nelze totiž pominout, že poškozený měl čas si rukavice sundat cestou od místa konfliktu ke svému vozidlu, měl i možnost je umístit na místo nálezu, neboť dle výpovědí svědků, kteří jeho pohyb sledovali, se cestou upravoval a v době, kdy po něm obžalovaný začal střílet, byl již v dosahu otevřených dveří vozidla.

Osobní automobil i zajištěné věci z automobilu a z ledvinky poškozeného byly dle protokolů předány následně rodičům poškozeného. Z protokolu o předání věcí svědkyni Z. K. mimo jiné plyne, že v mobilním telefonu Nokia 2630, IMEI: byla vložena SIM karta společnosti T Mobile č. . V mobilním telefonu Nokia N96, IMEI: byla vložena SIM karta společnost O2 č. .

Z listinných důkazů bylo dále zjištěno, že obžalovaný byl zadržen dle protokolu dne 30.3.2010 v 10,45 hodin. Mimo jiné u něho byly nalezeny dva mobilní telefony, a to značky Nokia a Sony Ericsson. Podle protokolu o vydání věcí se jednalo o telefon značky Nokia 1200, IMEI: s vloženou SIM kartou společnosti O2 č. a telefon značky Sony Ericsson K770i, IMEI: s vloženou SIM kartou společnosti O2 č. . Zajištěné věci byly zachyceny na fotodokumentaci.

Všechny uvedené mobilní telefony a SIM karty byly podrobeny znaleckému zkoumání znalcem z oboru kriminalistika, analýza dat a zkoumání nosičů dat. Znaleckým posudkem bylo konstatováno, že v mobilním telefonu Nokia 2630, IMEI: byla

vložena SIM karta společnosti T Mobile č. [REDACTED], které příslušelo volací číslo [REDACTED]. V mobilním telefonu Nokia N96, IMEI: [REDACTED] byla vložena SIM karta společnosti O2 č. [REDACTED], které příslušelo volací číslo [REDACTED]. V mobilním telefonu značky Nokia 1200, IMEI: [REDACTED] byla vložena SIM karta společnosti O2 č. [REDACTED], které příslušelo volací číslo [REDACTED]. V mobilním telefonu Sony Ericsson K770i, IMEI: [REDACTED] byla vložena SIM karta společnosti O2 č. [REDACTED], které příslušelo volací číslo [REDACTED]. Znalec provedl výpis dostupných informací z mobilních telefonů a SIM karet. Z výpisu posledních volání z telefonního čísla [REDACTED] je zřejmé, že dne 30.3.2009 v 10,30 hodin bylo voláno na číslo [REDACTED], které bylo v telefonním seznamu telefonu uvedeno pod položkou Z [REDACTED] Z [REDACTED], následovala volání na telefonní čísla 158 v 10,43 hodin, 155 v 10,44 hodin a 124 v 11,04 hodin. Z výpisu posledních volání z telefonního čísla [REDACTED] je zřejmé, že dne 30.3.2009 v 10,45,20 hodin bylo voláno na telefonní číslo [REDACTED], které bylo v telefonním seznamu telefonu uloženo pod položkou Ch [REDACTED], a v 10,45,38 hodin na telefonní číslo [REDACTED], které bylo v telefonním seznamu telefonu uloženo pod položkou Ch [REDACTED] žen. Čas použití tohoto telefonu i výběr volaných koresponduje s tím, co o užití tohoto telefonu řekly svědkyně A [REDACTED] H [REDACTED] a K [REDACTED] H [REDACTED], totiž že telefon měl k dispozici svědek P [REDACTED] C [REDACTED]. Nebylo zjištěno, že by telefon mohl použít někdo jiný, takže je zřejmé, že svědek P [REDACTED] C [REDACTED] nemluvil přinejmenším v této otázce pravdu. Výpověď svědka P [REDACTED] C [REDACTED] tak soud považuje za problematickou, ovšem skutečnosti, které jinak svědek uvedl, zejména ohledně střelby obžalovaného po poškozeném, ale i o kopání obžalovaného do těla poškozeného, jsou potvrzeny i dalšími důkazy. Naopak z výpisu dostupných informací z mobilních telefonů a SIM karet uvedeného ve znaleckém posudku neplyne, že by došlo ke vzájemnému telekomunikačnímu kontaktu mezi uvedenými telefonními čísly. Pouze v telefonním seznamu uloženém v mobilním telefonu Sony Ericsson K 770i bylo pod položkou číslo 130 nazvanou K [REDACTED]-zmrđ uloženo telefonní číslo [REDACTED]. Soud měl k dispozici též zvukový záznam a přepisy telefonátů na Územní pracoviště záchranné služby a Policii České republiky ze dne 30.3.2010. Mezi jinými je zřejmé, že na pracoviště záchranné služby bylo v 10,43,10 hodin voláno z telefonního čísla [REDACTED] (telefonní číslo Sim karty umístěné v telefonu vydaném obžalovaným) a volající oznámil, že zastřelil člověka.

Žádné vzájemné kontakty mezi výše uvedenými telefonními čísly nevyplývaly ani ze zpráv mobilních operátorů, které mapují telekomunikační provoz uvedených telefonních přístrojů a volacích čísel za dobu od 1.12.2009 do 30.3.2010. Nebylo tak potvrzeno, že by poškozený ze zjištěných telefonních čísel, které užíval, kontaktoval v tomto období obžalovaného, ani že by naopak obžalovaný z jím užívaných telefonních čísel kontaktoval poškozeného.

Dne 30.3.2010 bylo ihned po zadržení provedeno ohledání těla obžalovaného. V rámci této prohlídky byly odebrány stěry na zjištění povýstřelových zplodin z pravé i levé ruky obžalovaného. Bylo konstatováno, že obžalovaný měřil 184 cm, vážil 115 kg. Při ohledání hlavy bylo shledáno, že má vyražené dva zuby, a to jedničku vpravo nahoře a čtyřku vpravo nahoře. Z čerstvých zranění byl zjištěn ještě oteklý pravý bok. Průběh tohoto úkonu byl zachycen na fotodokumentaci. Z uvedeného důkazu, ve spojení s nálezem dvou zubů (správně zubních protéz) na místě činu, jak plyne z protokolu o ohledání místa činu, soud dovozuje závěr, že poškozený v průběhu konfliktu, který předcházela střelbě, vyrazil obžalovanému obě zubní protézy. Stejně tak bylo potvrzeno, jak uváděl obžalovaný, že poškozený ho kopl do boku.

Znaleckými posudky z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, bylo konstatováno, že obžalovaný ani poškozený nebyli v kritické době ovlivněni alkoholem či jinými toxickými nebo omamnými látkami.

Ve věci byl vypracován znalecký posudek z oboru soudního lékařství, jedná se o pitevní protokol poškozeného. Průběh pitvy poškozeného byl zachycen na fotodokumentaci. Znalci popsali všechna zranění nalezená na těle poškozeného, konkrétně oděrek s drobnou rankou nad pravým obočím, oděrek na rozhraní pravé čelní a spánkové krajiny, ložisko drobných oděrků na pravém nosním křídle a pravé tváři, krevní výronek na pravém předloktí a drobné oděrky na kloubech druhého až čtvrtého prstu levé ruky. Především ale sedm vstřelů umístěných na zádech poškozeného, na zevním horním okraji levé hýždě, pod vrcholem levého ramene, vpravo na hrudníku, na přední ploše levého stehna, v pravé bederní krajině a v zevní části pravé hýždě. Popsali též průběh střelných kanálů a konstatovali, že ve dvou zástřelech byly nalezeny projektily, další projektil byl nalezen volně v převozním vaku. Znalci konstatovali, že všechna poranění vznikla v krátkém časovém sledu před smrtí poškozeného, k jejich pořadí není možno se vyjádřit. Oděrky a drobné ranky jsou vysvětlitelné pádem poškozeného na pevnou drsnou podložku, např. na vozovku. Znalci nezjistili na těle poškozeného poranění, která by prokazovala útok pevným tvrdým předmětem či kopáním do těla poškozeného. Bezprostřední příčinou smrti poškozeného bylo vykrvácení do pohrudních dutin při průstřelech hrudníku s poraněním srdce, plic a velkých cév. Znalci nezjistili chorobné změny, které by se mohly podílet na smrti poškozeného.

V hlavním líčení znalci vypovídali shodně a ukázali názorně dislokaci jednotlivých střelných poranění poškozeného. K poraněním na hlavě a obličeji poškozeného k dotazu předsedy senátu doplnili, že vznikla ve velmi krátkém časovém úseku před smrtí poškozeného, mohlo k nim dojít pádem poškozeného na vozovku v důsledku střelných zranění. Za nejzávažnější poranění poškozeného znalci považují průstřel z oblasti pod ramenem přes hrudník, kdy došlo k poranění vnitřních orgánů, ale i po tomto poranění mohl poškozený ujít několik kroků, než padl. K poloze těla poškozeného v době zásahu střelbou znalci uvedli, že ke střelbě muselo dojít v takovém okamžiku, kdy byl poškozený natočen ke střílejícímu tou částí těla, aby tato část těla mohla být zasažena. Rány, které se nacházely v oblasti hýždě a v oblasti stehna, mohly dopadnout, až když poškozený ležel na zemi. Poškozený tedy musel být postupně ke střelci natočen bokem, čelem a zády. Zda byl nebo nebyl předkloněn, nelze říci, jednalo by se o spekulaci.

Zajištěné stopy byly zkoumány odborníky z několika oborů. Ze závěrů znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví genetika, vyplývá, že ke zkoumání byly znalcům předloženy některé ze zajištěných stop, konkrétně dva kusy zubních náhrad (stopy č. 4 a 18), tampóny s otěry (stopy č. 12, 20, 21), gumové palice (stopy č. 24, 33), pár černých rukavic (stopa č. 26), baseballová pálka (stopa č. 36) a nečistoty z pod nehtů poškozeného. Jako srovnávací materiál byl předložen bukální stěr poskytnutý obžalovaným a vzorek tkáně poškozeného. Na stopách č. 24, 26, 33 a 36 nebyly nalezeny viditelné upotřebitelné biologické stopy. Ze všech věcných stop byly provedeny plošné stěry, z nichž byla izolována DNA, stejně jako ze stop č. 12, 20, 21 a nečistot z pod nehtů poškozeného. Ve stěrech ze zajištěných zubních náhrad byl nalezen DNA profil shodný s DNA profilem obžalovaného. Ve stopě č. 12 a v nečistotách z pod nehtů poškozeného a stěru z hlavy gumové palice (stopa č. 33) byl nalezen DNA profil shodný s DNA profilem poškozeného. Ve stěrech z gumové hlavy a rukojeti palice (stopa č. 26) a stěru z lícové strany levé rukavice byly nalezeny smíšené DNA profily, jejichž majoritní složka je shodná s DNA profilem poškozeného. Z ostatních stop se

nepodařilo získat DNA profily vhodné k individuální identifikaci. Pouze ve stěru z lícové strany pravé rukavice byl nalezen smíšený DNA profil, u něhož nelze vyloučit, že obsahuje DNA shodnou s DNA profilem obžalovaného i poškozeného. Tím bylo jednoznačně zjištěno, že obě zubní náhrady patřily obžalovanému a nebylo vyvráceno, že poškozený při konfliktu s obžalovaným měl na ruku nalezené rukavice.

Ze závěrů znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví balistika a z oboru chemie, odvětví fyzikální chemie, plyne, že ke zkoumání byla předložena zajištěná samonabíjecí pistole Walter P.38 (stopa č. 1), pánská bunda Adidas modré barvy (stopa č. 15) a pánské sportovní kalhoty Adidas černé barvy zajištěné při pitvě poškozeného. Ohledně zbraně bylo konstatováno, že se jedná o funkční a střelbyschopnou zbraň. Porovnáním nábojnic a střel získaných zkušební střelbou s nábojnicemi a střelami uloženými v Ústřední sbírce balistických stop nebyla zjištěna shoda. Oděvní svršky byly zkoumány z hlediska jejich poškození. Ohledně kalhot bylo konstatováno, že se na nich nachází jedno poškození charakteru zásahu střelou, na bundě bylo zjištěno devět takových poškozených způsobených nejméně šesti střelami. Ve znaleckém posudku je popsáno přesné umístění těchto poškození, je popsán i způsob a výsledek zajištění chemických stop v jejich blízkosti. S výjimkou dvou poškození označených č. 4 a 7 bylo též určeno, zda se jedná o otvor vstřelový či výstřelový. U jednoznačně určených vstřelových otvorů byla znaleckým posudkem stanovena též vzdálenost ústí zbraně od zkoumaných oděvů v době výstřelu. V případě vstřelového otvoru na kalhotách (porušení č. 1), vstřelového otvoru na přední části levého rukávu bundy (porušení č. 8) a vstřelového otvoru na pravém předním dílu bundy (porušení č. 9) šlo o vzdálenost přesahující 75 cm, v případě vstřelového otvoru na zádočném dílu bundy 20 cm pod švem límce (porušení č. 2) a vstřelového otvoru na zádočném dílu bundy 61 cm pod švem límce (porušení č. 5) šlo o vzdálenost přesahující 50 cm. V případě vstřelového otvoru na zádočném dílu bundy 55 cm pod švem límce (porušení č. 3) byla vzdálenost zbraně v době střelby v rozmezí 20 až 35 cm. V případě vstřelového otvoru na levém předním dílu bundy (porušení č. 10) byla střelba vedena z bezprostřední blízkosti, maximálně několika cm. Všechna porušení oděvních svršků byla zachycena na fotodokumentaci.

Ze závěrů znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví balistika, plyne, že ke zkoumání byla předložena pistole Walter P. 38 (stopa č. 1), vystřelené nábojnice (stopy č. 5, 6, 7, 8, 9, 11 a 17), vystřelené střely (stopy č. 10, 14, 28), vstřel na chromové liště vozidla (stopa č. 13), bunda značky Adidas modré barvy (stopa č. 15), náboj ráže 9mm (stopa č. 22), obal na krátkou ruční zbraň (stopa č. 35), náboje (stopy č. 35a,b) a terčík na povýstřelové zplodiny (stopa č. 44). Dále byly předloženy stopy zajištěné při pitvě poškozeného, konkrétně povýstřelové zplodiny zajištěné na obličejí poškozeného, tři projektily a černé kalhoty značky Adidas. Ohledně zbraně bylo i tímto znaleckým posudkem konstatováno, že je bez závad a střelbyschopná, během zkoušky náchylnosti zbraně k samospuštění k tomuto nedošlo. Ohledně náboje bylo konstatováno, že jej lze použít ke střelbě z uvedené zbraně. Ohledně sedmi kusů nábojnic bylo konstatováno, že všechny byly vystřeleny z předložené zbraně. Ohledně zajištěných střel a fragmentů střel byl učiněn závěr, že stopa označená písmenem b/, tedy střela zajištěná při soudní pitvě, byla vystřelena ze zajištěné zbraně. Stejný závěr byl učiněn ohledně stop označených písmeny c/, d/, tedy dalších střel zajištěných při soudní pitvě, jakož i stop č. 28 a jednoho z fragmentů stopy 14. Ohledně stopy č. 10 bylo konstatováno, že individuální identifikaci zbraně, ze které byla střela vystřelena, se nepodařilo dokončit. Ve vztahu ke stopě č. 13, tedy vstřelu na liště dveří vozidla byl učiněn závěr, že poškození lišty má charakter průstřelu. Vstřelový otvor svědčí o šikmém dopadu střely, kdy dráha střely směřovala směrem dolů zprava doleva z pohledu střelce. Při zkoumání předložené bundy

značky Adidas bylo konstatováno, že porušení č. 2 a 7 ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví balistika a oboru chemie, odvětví fyzikální chemie, je možno spojit, jedná se tedy o vstřelové a výstřelové poškození způsobené jedním prústřelem. Poškození odpovídají popisu ran č. 1 a 6 pitevního protokolu. Porušení č. 8 z výše uvedeného znaleckého posudku odpovídá popisu ran č. 10 a 7 pitevního protokolu. V tomto případě šlo o zástřel. Porušení č. 3 z výše uvedeného znaleckého posudku odpovídá popisu rány č. 3 pitevního protokolu. I v tomto případě šlo o zástřel. Porušení č. 5 a 4 uvedeného znaleckého posudku odpovídají popisu ran č. 5 a 2 pitevního protokolu. V tomto případě se jednalo o prústřel. Na předložené fotodokumentaci byl zachycen graficky průběh dráhy střel v těchto uvedených případech.

Ze závěrů znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví fyzikální chemie plyne, že ke zkoumání byly předloženy výtěry z hlavně zajištěné zbraně a vystřelených nábojnic a terčíky na povýstřelové zplodiny zajištěné z rukou obžalovaného a při pitvě poškozeného. Bylo konstatováno, že ojedinělé částice zajištěné na vzorcích z rukou obžalovaného vykazují druhovou shodu s částicemi zajištěnými z výtěru hlavně zbraně a výtěrů nábojnic. Stejně tak ojedinělé částice zajištěné na vzorku z obličejce poškozeného vykazují druhovou shodu s částicemi zajištěnými na vzorcích z výtěru hlavně zbraně a výtěru z nábojnic.

Obžalovaný dne 31.3.2010 poskytl srovnávací vzorky k vyhodnocení pachových stop. Z odborného vyjádření zkoumání v oboru metod pachové identifikace vyplývá, že došlo k porovnání srovnávacího vzorku poskytnutého obžalovaným a pachových stop zajištěných na výše uvedené střelné zbraně. Shoda byla potvrzena.

Odborným vyjádřením Policie ČR bylo dále konstatováno, že zajištěná zbraň je zbraní kategorie A, tedy zakázaná zbraň podle § 4 písm. a) bod 1 zákona č. 119/2002 Sb. Takovou zbraň je zakázáno nabývat do vlastnictví, držet a nosit. Výjimka může být udělena držiteli zbrojního průkazu skupiny A nebo držiteli příslušné zbrojní licence. Tato zbraň musí být registrována. Ze zprávy policie Krajského ředitelství policie [REDAKCE] kraje bylo zjištěno, že obžalovaný není držitelem zbrojního průkazu a není vlastníkem žádné registrované zbraně.

Ve věci byl vypracován znalecký posudek z oboru psychiatrie a psychologie ohledně obžalovaného. Ze závěrů znaleckého posudku z oboru psychiatrie vyplývá, že obžalovaný netrpí ani v době spáchání činu netrpěl duševní chorobou v pravém slova smyslu, nebyly u něho zjištěny ani známky závislosti na alkoholu či jiných návykových látkách. Jeho intelekt je při dolní hranici průměru, osobnost anomální, emočně nevyvážená, afektivně dráždivá s rysy nezdrženlivosti a dissociality, se sníženou frustrační tolerancí, tendencemi k výbušné, vznětlivé a impulzivní reaktivitě. Znalec u obžalovaného zjistil dlouhodobou dekompenzaci osobnosti jako reakci na dlouhodobý konflikt s poškozeným, v době spáchání činu byl u obžalovaného přítomen prostý městnavý afekt se zkratkovou reaktivitou. Obžalovaný není osobností primárně pudově agresivní, je ale schopen hostilního a agresivního jednání, jeho práh pro uvolnění agrese je snížen a nejsou vytvořeny dostatečně spolehlivé regulátory chování a jednání. V době spáchání činu byly rozpoznávací schopnosti obžalovaného plně zachovány, schopnosti ovládací byly vlivem prostého městnavého afektu se zkratkovou reakcí u anomální osobnosti při její dekompenzaci částečně sníženy, asi v polovině stupnice mezi schopnostmi zcela zachovalými a schopnostmi zcela vymizelými. Z psychiatrického hlediska není pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný, proto znalec nenavrhl uložení ochranného léčení.

V hlavním líčení znalec zopakoval své závěry. K dotazu předsedy senátu vysvětlil, že obžalovaný je emočně nevyvážená afektivně dráždivá osobnost se sníženou frustrační tolerancí, takže když nebude provokován, nebude v konfliktu, k projevům agrese nedojde. Jestliže se dostane do nějakého konfliktu, což v tomto případě bylo, a tento konflikt byl dlouhodobý, tak u něj na základě snížené frustrační tolerance může dojít ke spuštění agresivní reakce navenek. Dekompenzace osobnosti obžalovaného byla dlouhodobá záležitost. Důležitým momentem byly události ze září předchozího roku, kdy obžalovaný měl být zbit skupinou lidí údajně kolem poškozeného, a kdy se u něj objevily i reakce strachu o život, o svoji přítelkyni. Když došlo k poslednímu konfliktu, došlo k uvolnění všech nashromážděných negativních emocí. K dotazu státního zástupce, zda měl městnavý afekt vliv na schopnost obžalovaného vnímat průběh konfliktu a zapamatovat si ho, znalec uvedl, že je tu problém, protože obžalovaný udává, že na tu událost má amnézii. Jsou dvě možnosti, buď u některých lidí dochází ke ztrátě paměti až po konfliktu, to znamená, že vytěsni nepříjemný zážitek, buďto nevědomě, protože je nepříjemný, anebo to může být vědomé, účelové tvrzení, protože to je pro něj výhodnější. Každopádně to vzniká až ex post. Znamená to, že v tu chvíli to nemělo vliv na vlastní čin. K dotazu obhájce uvedl, že obžalovaný byl dlouhodobě vystaven nátlaku z druhé strany, žil v neustálém napětí, obavě a strachu, jak to bude probíhat dál. Na jednání obžalovaného mohla mít vliv i bolest, kterou pociťoval po vyražení zubů, tato možnost byla znalcem zohledněna již v původním posudku. Vysvětlil dále, že obžalovaný jednal v afektu. Afekt je velmi silná emociální reakce.

Znalec z oboru psychologie konstatoval, že celková úroveň intelektových schopností obžalovaného je při dolní hranici pásma průměru, struktura je vyvážená. Mnesticke funkce odpovídají intelektu, v jednotlivých fázích jsou výkony spolehlivé. Nebylo zjištěno forenzně významné organické poškození CNS. Osobnost obžalovaného je anomální, poruchově strukturovaná s rysy dissociality. Emocionalita je mělká, nevyvážená, bez patřičného rozvinutí vyšších citů. Afektivita je nestabilní s rysy nezdrženlivosti a tendencemi k výbušné, vznětlivé, impulzivní reaktivitě se sníženým prahem frustrační tolerance. V sociální oblasti jsou zřejmé rysy dominance, zvýšeného sebeprosazení a tendence k nedodržování společenských norem a pravidel. Obžalovaný přiznává svoji účast na činu a cítí se vinen. Nebylo zjištěno, že by jeho jednání bylo ovlivněno chorobnými mechanismy, nejednal ani pod vlivem chorobných příznaků psychického rázu, např. bludů či poruch vnímání nebo vědomí. Motivace jednání obžalovaného dle znalce pravděpodobně měla charakter vystupňovaného osobního konfliktu, případně odvety, tedy jednání, které má zdroj a podklad emocionální, kdy jako spouštěče se uplatnily psychologické mechanismy městnavého afektu vznikajícího dlouhodobým vztahovým nesouladem, uvolněné a následně vystupňované v dané konkrétní situaci, konfliktu a nedostatečně řízené racionální úvahou. Jednání obžalovaného je plně v souladu s jeho osobnostní strukturou. Obecná věrohodnost obžalovaného není narušena. Pokud uváděl izolované výpadky paměti, jsou psychofyziologicky vysvětlitelné, může se ale také jednat o volní či mimovolní vytěsnění traumatu z vědomí nebo projev účelové sebeobrany. Zpětná porucha vzpomínek ale není forenzně podstatná, neboť vzniká až po posuzovaném období a jednání. Diagnostikovaná porucha osobnosti obžalovaného má neměnný charakter. Opakovaně se dopouští porušování zákona, je nezdrženlivý, impulzivní, nedostatečně předvídá důsledky svého jednání, má nízkou sebekontrolu, nezakouší dostatečnou měrou pocit viny a korektivní zkušenost. Pravděpodobnost pokračování v protisociálním jednání za podobných podmínek, tedy v silné emotivní konfliktní situaci, je zvýšená. Prognózu resocializace znalec hodnotí jako reálnou, ale sníženou, neboť obžalovaný se nedokáže poučit z uloženého trestu.

V hlavním líčení zopakoval své závěry. K dotazu předsedy senátu dodal, že obžalovaný se k činu přiznal a litoval, že k němu došlo. Z tohoto pohledu je jeho resocializace možná. K dotazům obhájce dodal, že pokud by se obžalovaný dostal do velmi podobných nebo stejných okolností, pak existuje pravděpodobnost opakování jeho reakce. Vlastní psychologické vyšetření, které měří výstup psychické činnosti, výkonu centrální nervové soustavy, neprokázalo, že by u obžalovaného byly v důsledku úrazu hlavy patrné změny v chování a jednání. Obžalovaný znalce informoval, že při posledním konfliktu s poškozeným mu byly vyrazeny dva zuby. Následná bolest dle znalce sehrála určitou roli, přispěla k tomu, že obžalovaný nedokázal regulovat své jednání. Byl to jeden z faktorů konkrétní situace. K dotazu státního zástupce znalec vysvětlil, že z hlediska možností resocializace obžalovaného shledal faktory pozitivní i negativní. Mezi negativní faktory patří předchozí odsouzení, předchozí zkušenost s násilným jednáním. Mezi pozitivní faktory patří dlouhodobost procesu, afekt a projevená lítost nad tím, že se stalo něco opravdu vážného. Proto znalec dospěl k závěru, že obžalovaný je schopen se z trestu poučit. Pociťuje nyní pocit viny, má určitou šanci resocializaci zvládnout.

Ze závěrů znaleckých posudků z oboru psychiatrie a psychologie tedy mimo jiné plyne, že obžalovaný v důsledku konfliktu s poškozeným trpěl dlouhodobou dekompenzací osobnosti a strachem o život a své blízké, což vedlo (samozřejmě v kombinaci s dalšími aspekty uvedenými ve znaleckých posudcích) až k nástupu prostého městnavého afektu se zkratkovou reaktivitou v době spáchání jednání ze dne 30.3.2010. Tato okolnost, ve spojení se skutkovými zjištěními soudu ohledně předchozích konfliktů obžalovaného a poškozeného, měla vliv na právní kvalifikaci jednání obžalovaného popsaného pod bodem 2) rozsudku. Ze závěrů citovaných znaleckých posudků ale nevyplývalo nic, co by mohlo obžalovaného plně zbavit trestní odpovědnosti za jeho jednání, další závěry znalců byly zohledněny především při rozhodování o ukládaném trestu.

Provedeným dokazováním bylo jednoznačně prokázáno, že obžalovaný si bez povolení opatřil a následně až do svého zadržení přechovával střelnou zbraň, ačkoli se jednalo o zbraň kategorie A dle ustanovení § 4 písm. a) bod 1 zákona č. 119/2002 Sb. o střelných zbraních a střelivu ve znění pozdějších změn a doplnění, kterou může nabývat do vlastnictví, držet nebo nosit jen držitel zbrojního průkazu nebo zbrojní licence za splnění zákonných předpokladů a na základě výjimky udělené Policií České republiky. Obžalovaný přitom nebyl držitelem zbrojního průkazu, licence ani mu nebyla udělena výjimka dle citovaných zákonných ustanovení. Svým jednáním popsaným v bodě 1) rozsudku tak naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1 trestního zákoníku. Není pochyb o tom, že čin spáchal úmyslně dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť nepochybně chtěl porušit zákonem chráněný zájem, tedy zájem společnosti, aby zbraně držely jen osoby s příslušným povolením.

Jednáním popsaným v bodě 2) rozsudku obžalovaný naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty zvlášť závažného zločinu zabití podle § 141 odst. 1 trestního zákoníku, neboť jiného úmyslně usmrtil v silném rozrušení ze strachu a v důsledku předchozího zavrženíhodného jednání poškozeného. Již bylo vysvětleno, že soud považuje za prokázané, že poškozený se vůči obžalovanému opakovaně, přinejmenším ve dnech 8.9.2009, 9.9.2009 a 30.3.2010, dopustil jednání, které je nutno označit jako zavrženíhodné. Obžalovaného opakovaně fyzicky napadl, dne 9.9.2009 dokonce za koordinovaného přispění dalších osob a za použití nástrojů, což útok proti obžalovanému učinilo výrazně důraznějším. U

obžalovaného se kromě následků somatických rozvinuly i následky psychické, konkrétně uvedené ve znaleckých posudcích z oboru psychiatrie a psychologie. I z jiných skutkových zjištění soudu ale plyne, že obžalovaný žil ve strachu o sebe a své blízké. Vše vygradovalo poté, co byl poškozeným znovu napaden dne 30.3.2010. Ze závěrů citovaných znaleckých posudků plyne, že obžalovaný v době, kdy střílel po poškozeném, jednal nejen v důsledku předchozího zavrženíhodného jednání poškozeného, ale i v silném rozrušení ze strachu. K tomuto závěru soud vedou i skutková zjištění, především v tom směru, že nebylo prokázáno, že by se obžalovaný na čin připravoval. I když by určitá fáze přípravy obžalovaného mohla být spatřována v tom, že si ilegálně opatřil střelnou zbraň, musel soud vzít v úvahu, že tuto zbraň měl obžalovaný delší dobu, během které poškozeného nevyhledal. Kontakt s ním nevyhledal ani dne 30.3.2010, kdy se na místě činu vyskytoval nikoli z vlastní vůle, nýbrž v rámci plnění pracovních povinností. V úvahu je třeba vzít i to, že zbraň nepoužil proti poškozenému ihned po jejich setkání, nýbrž až poté, co byl poškozeným napaden a zraněn. Na druhé straně soud nemá žádnou pochybnost, že obžalovaný čin spáchal úmyslně v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, tedy že chtěl poškozeného usmrtit. Plyne to ze skutkových zjištění učiněných ohledně způsobu střelby vedené obžalovaným proti poškozenému. Z výpovědí svědků vyplynulo, že obžalovaný střelbu zahájil proti poškozenému v době, kdy poškozený evidentně považoval předchozí konflikt za ukončený, neboť beze spěchu odcházel ke svému osobnímu automobilu, nacházel se již u otevřených dveří řidiče. To je potvrzeno též zjištěními ohledně střelného poškození lišty dveří vozidla. Právě s ohledem na okamžik, kdy si obžalovaný došel pro zbraň, a okolnosti, kdy zahájil střelbu, hovoří proti závěru, že by se ze strany obžalovaného mohlo jednat o nutnou obranu, byť i domnělou (pokud by se obžalovaný nedůvodně subjektivně obával použití zbraně ze strany poškozeného), neboť obžalovaný v žádném případě neodvracel přímo hrozící nebo trvajícím útok. O přímém úmyslu obžalovaného usmrtit poškozeného ale svědčí i velký počet výstřelů, které proti poškozenému vyslal, stejně jako prokázaná skutečnost, že ve střelbě neustal ani poté, co již poškozený po předchozích zásazích ležel bezbranně na zemi, naopak ve střelbě na velmi krátkou vzdálenost pokračoval.

Při stanovení druhu a výměry trestu soud přihlédl ke všem hlediskům uvedeným v § 39 trestního zákoníku. Při hodnocení povahy a závažnosti činu soud vzal v úvahu, že obžalovaný svým jednáním porušil velmi významný chráněný zájem, totiž zájem společnosti na ochraně lidského života. Svým jednáním způsobil neodčinitelný následek a ani způsob provedení činu závažnost jednání obžalovaného nesnižuje. Závažnost činu obžalovaného je snižována okolnostmi, za kterých byl čin popsán v bodě 2) rozsudku spáchán, tedy předchozí zavrženíhodné jednání poškozeného vůči obžalovanému a psychický stav obžalovaného, který v důsledku toho nastal, ovšem tyto okolnosti byly plně zohledněny při určení právní kvalifikace uvedeného jednání obžalovaného a nelze je zohlednit ve prospěch obžalovaného znovu při rozhodování o trestu. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že je rozvedený, nemajetný, vyživovací povinnost nemá k žádným nezletilým dětem. V místě bydliště byl projednáván pro přestupek proti občanskému soužití v roce 2007, řízení skončilo uložením pokuty 500,- Kč. Ze zprávy Úřadu práce v [REDAKCE] plyne, že v průběhu let 2007 až 2009 byl opakovaně evidován v evidenci uchazečů o zaměstnání, v mezidobí byl zaměstnán u různých zaměstnavatelů. Ze zprávy posledního zaměstnavatele [REDAKCE], spol. s r.o., [REDAKCE], plyne, že do zaměstnání nastoupil dne 2.4.2009 jako řidič. Je hodnocen velmi kladně, s ohledem na jeho přístup k práci s ním byla po uplynutí zkušební doby uzavřena pracovní smlouva na dobu neurčitou. Z hodnocení obžalovaného za dobu výkonu vazby plyne, že ustanovení zákona a řádu výkonu vazby plnil průměrně. Nařízení a pokyny příslušníků vězeňské služby plnil s připomínkami. Byl jedenkrát kázeňsky postižen důtkou, když se snažil odeslat dopis bez

kontroly prostřednictvím návštěvy jiného obviněného. Pracovně zařazen není. Ve svých věcech udržuje pořádek, dbá na osobní hygienu. Z rejstříku trestů obžalovaného a spisů o předchozích odsouzeních bylo zjištěno, že byl v minulosti opakovaně soudně trestán. Poprvé byl odsouzen Okresním soudem v [REDAKCE] v roce 1989. Rozsudkem ze dne 21.6.1989 sp. zn. 3T 123/89 byl uznán vinným trestnými činy výtržnictví podle § 202 odst. 1 trestního zákona a ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1 trestního zákona, skutek spočíval v tom, že po předchozí rozepři v rozčilení fyzicky napadl úderem pěstí do obličeje poškozeného, kterému způsobil pohmoždění obličeje a krvácení do spojivky oka s následnou pracovní neschopností v trvání 11 dnů. Byl mu uložen trest nápravného opatření, který vykonal, takže toto odsouzení je zahlazené. Poté byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v [REDAKCE] ze dne 27.1.1999 sp. zn. 2T 361/98, znovu pro trestné činy výtržnictví podle § 202 odst. 1 trestního zákona a ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1 trestního zákona. Skutek spočíval v tom, že po předchozí slovní rozepři napadl poškozeného a během zápasu jej opakovaně udeřil pěstí do obličeje a způsobil mu tak vyražení čtyř zubů, tržnou ránu horního rtu a četné krevní výrony a povrchní zhmožděny s následnou pracovní neschopností poškozeného v délce nejméně 14 dnů. Byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 8 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu dvou let. Ve zkušební době tohoto odsouzení se osvědčil, takže i toto odsouzení je zahlazené. Poté byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v [REDAKCE] ze dne 25.6.2004 sp. zn. 6T 84/2001 pro trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 trestního zákona. Skutek spočíval v tom, že po předchozí slovní rozepři úderem pěstí do obličeje fyzicky napadl jinou osobu, což nakonec vyústilo ve vzájemné napadání více osob. Obžalovanému byl uložen trest odnětí svobody v trvání jednoho měsíce s podmíněným odkladem na zkušební dobu jednoho roku. Také ve zkušební době tohoto odsouzení se osvědčil a odsouzení je zahlazené. Poté byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v [REDAKCE] ze dne 17.4.2007 sp. zn. 2T 13/2006 pro trestné činy ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1 trestního zákona a výtržnictví podle § 202 odst. 1 trestního zákona, skutek spočíval v tom, že udeřil pěstí do levé tváře, hlavou do nosu, a několikrát kopl do břicha poškozeného, který utrpěl zranění, pro která byl hospitalizován po dobu čtyř dnů a následně léčen ambulantně po dobu necelých šesti týdnů. Obžalovanému byl uložen trest odnětí svobody v trvání deseti měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání jednoho roku, ve zkušební době tohoto odsouzení se osvědčil a také toto odsouzení je zahlazené. Soud vydal rozhodnutí o osvědčení obžalovaného přesto, že obžalovaný byl trestním příkazem Okresního soudu v [REDAKCE] ze dne 16.10.2007 sp. zn. 5T 78/2007 uznán vinným trestným činem výtržnictví podle § 202 odst. 1 trestního zákona. V tomto případě skutek spočíval v tom, že se obžalovaný zúčastnil po předchozí hádce vzájemného fyzického konfliktu s jinou osobou. Byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání čtyř měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu jednoho roku. Též ve zkušební době tohoto odsouzení se obžalovaný osvědčil a tedy i toto odsouzení je zahlazené. Naposledy byl obžalovaný odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v [REDAKCE] ze dne 16.12.2009 sp. zn. 3T 220/2009 pro trestné činy ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1 trestního zákona a výtržnictví podle § 202 odst. 1 trestního zákona. Skutek spočíval v tom, že obžalovaný okřikl z okna osoby, které v blízkosti jeho bydliště tropily výtržnosti, poté jel tyto osoby pronásledovat, a když je dostihl, napadl jednu z těchto osob úderem tyčí do ruky a žeber, posléze do kolenou a stehen, přičemž požadoval sdělení jmen dalších osob, které z místa utekly. Zranění poškozeného, zlomenina kosti levého předloktí, si vyžádalo pracovní neschopnost v délce 27 dnů. Obžalovanému byl uložen trest odnětí svobody v trvání šesti měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání šestnácti měsíců. Odsouzení nabylo právní moci dne 1.1.2010. Nejen z uvedených skutečností o předchozích odsouzeních, ale i ze závěrů znaleckých posudků z oboru psychiatrie a psychologie je zřejmé, že obžalovaný má sklony k řešení krizových situací použitím násilí.

Soud musí plně souhlasit se závěrem znalce psychologa, že obžalovaný se opakovaně dopouští porušování zákona, je nezdrženlivý, impulzivní, nedostatečně předvídá důsledky svého jednání, má nízkou sebekontrolu a nezakouší dostatečnou měrou pocit viny a korektivní zkušenost. Je ale nutno připustit, že nepochybně došlo k určitému selhání represivního aparátu, neboť obžalovanému byly opakovaně ukládány výchovné tresty, ač se předchozí podobné tresty evidentně mýjely účinkem, takže obžalovaný mohl nabýt přesvědčení, že jím volené řešení konfliktních situací, tedy použití násilí, je tolerováno. To ale nemůže být hodnoceno při rozhodování o trestu ve prospěch obžalovaného. Prognózu resocializace obžalovaného znalec hodnotil jako reálnou, ale sníženou, neboť obžalovaný se nedokáže poučit z uloženého trestu, sod se k tomuto hodnocení přiklání. Jako polehčující okolnosti vzal soud v úvahu ve smyslu § 41 písm. l) trestního zákoníku, že obžalovaný napomáhal při objasňování své trestné činnosti a ve smyslu § 41 písm. n) trestního zákoníku, že činu upřímně litoval. Skutečnost, že spáchal čin v silném rozrušení, která by jinak mohla být považována za polehčující okolnost dle § 41 písm. b) trestního zákoníku, již byla zohledněna v použité právní kvalifikaci. Jako přitěžující okolnosti soud hodnotil to, že obžalovaný spáchal více trestných činů (§ 42 písm. n) trestního zákoníku) a předchozí odsouzení obžalovaného (§ 42 písm. p) trestního zákoníku. Trestné činnosti se obžalovaný dopustil ve zkušební době posledního předchozího odsouzení. Trest byl obžalovanému uložen jako úhrnný dle § 43 odst. 1 trestního zákoníku, v sazbě za čin přísněji trestný, tedy v sazbě od tří do deseti let stanovené v § 141 odst. 1 trestního zákoníku. Za odpovídající všem uvedeným skutečnostem považuje soud trest odnětí svobody při horní hranici zákonné trestní sazby. Ve smyslu § 56 odst. 2 písm. d) trestního zákoníku by obžalovaný měl být pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, neboť mu byl za zvlášť závažný zločin uložen trest ve výměře přesahující osm let. Soud ale vzal v úvahu, že se jedná o první omezení osobní svobody obžalovaného a zařadil obžalovaného pro výkon trestu odkazem na ustanovení § 56 odst. 3 trestního zákoníku do věznice s ostrahou. Je přesvědčen, že prostředky tohoto mírnějšího typu věznice může být na obžalovaného dostatečně působeno. Dále byl obžalovanému podle § 70 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku uložen trest propadnutí věci - samonabíjecí pistole zn. Walther P.38, ráže 9 mm Luger, výr. č. █████ a jednoho kusu náboje ráže 9mm S&B, tedy věci, které byly užity ke spáchání činu.

K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody prostřednictvím zmocněnce připojili poškození M █████ K █████, Z █████ K █████ a K █████ V █████. Všichni vznesli požadavek, aby jim obžalovaným byla zaplacená jednorázové odškodnění pozůstalým ve výši 240.000,- Kč ve smyslu § 444 odst. 3 občanského zákoníku, poškozená Z █████ K █████ nadto požadovala uhrazení nákladů vynaložených v souvislosti s pohřbem poškozeného a zhotovením pomníku. Tyto náklady doložila listinnými důkazy ve formě faktur. Není pochyb o tom, že obžalovaný usmrtil poškozeného, není ani pochyb o tom, že poškození M █████ K █████ a Z █████ K █████ byli rodiči poškozeného, takže jim přísluší každému náhrada ve výši 240.000,- Kč dle § 444 odst. 3 písm. c) občanského zákoníku. Také náklady pohřbu poškozeného a náklady za zhotovení pomníku soud považuje za škodu, kterou tomu, kdo tyto náklady nesl, tedy poškozené Z █████ K █████, způsobil svým zaviněným protiprávním jednáním obžalovaný. Obžalovaný tedy dle § 420 občanského zákoníku odpovídá i za tuto škodu. Proto mu byla podle § 228 odst. 1 trestního řádu uložena povinnost zaplatit na náhradu škody poškozené Z █████ K █████ částku 310.057,- Kč a poškozenému M █████ K █████ částku 240.000,- Kč. Oba poškození vznesli prostřednictvím zmocněnce též požadavek, aby jim uvedené částky byly obžalovaným uhrazeny s úrokem z prodlení za dobu od patnáctého dne po právní moci rozsudku do úplného zaplacení, ve výši repo sazby stanovené Českou národní bankou, zvýšené o sedm procentních bodů, platné pro první den příslušného

kalendářního pololetí, v němž trvá prodlení, do zaplacení. Vzhledem k tomu, že oba poškození by mohli požadovat úrok z prodlení již od dřívějšího data, ode dne, kdy se obžalovaný dozvěděl, komu a kolik má na náhradu škody plnit, nespátřuje problém v tom, aby oběma poškozeným pro případ, že by obžalovaný nesplnil uloženou povinnost k náhradě škody, přiznat poškozeným právo na zaplacení úroku z prodlení od patnáctého dne po právní moci rozsudku. Tím ale evidentně může dojít k prodlení až po datum 1.7.2010, kdy nabylo účinnosti Nařízení vlády č. 33/2010 ze dne 18.1.2010. Podle tohoto vládního nařízení výše úroku z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro poslední den kalendářního pololetí, které předchází kalendářnímu pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o sedm procentních bodů. Proto bylo rozhodnuto, že v případě prodlení obžalovaného s plněním mají poškození nárok na úrok z prodlení stanovený dle tohoto právního předpisu.

V případě poškozené K. V. je situace dle názoru soudu odlišná. Aniž by se soud cítil oprávněn hodnotit, jak závažnou újmou pro poškozenou byla ztráta poškozeného D. K., zejména z hlediska subjektivních pocitů poškozené, musí konstatovat, že ustanovení § 444 odst. 3 písm. f) občanského zákoníku přiznává jednorázové odškodnění osobě blízké žijící ve společné domácnosti s usmrceným. Pojem osoba blízká je nutno vykládat tak, že tato osoba musí být vůči usmrcenému ve vztahu obdobným vztahům mezi manželi, rodiči a dětmi, sourozenci, tedy mezi osobami uvedenými § 444 odst. 3 písm. a) až e) občanského zákoníku. Podle zjištění soudu však vztah mezi poškozeným D. K. a poškozenou K. V. netrval příliš dlouhou dobu, zejména krátkou dobu trvalo jejich soužití v jednom bytě. Soud neměl dle svého mínění dostatek podkladů k tomu, aby mohl jednoznačně odpovědět na otázku, zda poškozená K. V. byla vůči poškozenému D. K. osobou blízkou žijící s usmrceným ve společné domácnosti, jak má na mysli ustanovení § 444 odst. 3 písm. f) občanského zákoníku. Přitom další dokazování, které by mohlo tuto otázku objasnit, by vedlo k prodloužení trestního řízení a je pro rozhodnutí soudu o podané obžalobě, tedy o vině a trestu nepotřebné. Proto byla poškozená s uplatněným nárokem na náhradu škody dle § 229 odst. 1 trestního řádu odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho obsahu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

V Plzni dne 10.2.2011

JUDr. Milan Štejr, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Kateřina Votípková